

Paziņojums Nr.

Saturs

Lappuse

I Informācija

Padome

2005/C 111 E/01	Kopējā nostāja (EK) Nr. 14/2005 (2004. gada 20. decembris), ko Padome pieņēmusi, rīkojoties saskaņā ar Eiropas Kopienas dibināšanas Līguma 251. pantā noteikto procedūru, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu par peldvietu ūdens kvalitātes pārvaldību un Direktīvas 76/160/EEK atcelšanu	1
2005/C 111 E/02	Kopējā nostāja (EK) Nr. 15/2005 (2004. gada 22. decembris), ko Padome pieņēmusi, rīkojoties saskaņā ar Eiropas Kopienas dibināšanas Līguma 251. pantā noteikto procedūru, nolūkā pieņemt Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu, ar kuru Konvenciju, ar ko īsteno 1985. gada 14. jūnija Šengenas Līgumu par pakāpenisku kontroles atcelšanu pie kopīgām robežām, groza attiecībā uz to, kā par transportlīdzekļu reģistrācijas dokumentu izdošanu atbildīgie dalībvalstu dienesti pieklūst Šengenas Informācijas sistēmai ⁽¹⁾	19
2005/C 111 E/03	Kopējā nostāja (EK) Nr. 16/2005 (2005. gada 24. janvāris), ko Padome pieņēmusi, rīkojoties saskaņā ar Eiropas Kopienas dibināšanas Līguma 251. pantā noteikto procedūru, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu, ar ko groza Padomes Direktīvu 76/115/EEK par dalībvalstu tiesību aktu tuvināšanu attiecībā uz mehānisko transportlīdzekļu drošības jostu stiprinājumiem ⁽¹⁾	23
2005/C 111 E/04	Kopējā nostāja (EK) Nr. 17/2005 (2005. gada 24. janvāris), ko Padome pieņēmusi, rīkojoties saskaņā ar Eiropas Kopienas dibināšanas Līguma 251. pantā noteikto procedūru, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu, ar ko groza Padomes Direktīvu 77/541/EEK par dalībvalstu tiesību aktu tuvināšanu attiecībā uz mehānisko transportlīdzekļu drošības jostām un ierobežotājsistēmām ⁽¹⁾	28
2005/C 111 E/05	Kopējā nostāja (EK) Nr. 18/2005 (2005. gada 24. janvāris), ko Padome pieņēmusi, rīkojoties saskaņā ar Eiropas Kopienas dibināšanas Līguma 251. pantā noteikto procedūru, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu, ar kuru groza Padomes Direktīvu 74/408/EEK, kas attiecas uz mehānisko transportlīdzekļu sēdekļiem, to stiprinājumiem un pagavjiem ⁽¹⁾	33

I

(Informācija)

PADOME

KOPĒJĀ NOSTĀJA (EK) Nr. 14/2005,

ko Padome pieņēmusi 2004. gada 20. decembrī,

lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes ... Direktīvu 2005/.../EK par peldvietu ūdens kvalitātes pārvaldību un Direktīvas 76/160/EEK atcelšanu

(2005/C 111 E/01)

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

gšanā, kas attiecas uz vides kvalitātes saglabāšanu, aizsargāšanu un uzlabošanu un cilvēku veselības aizsardzību.

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu, un jo īpaši tā 175. panta 1. punktu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁽¹⁾,ņemot vērā Reģionu komitejas atzinumu ⁽²⁾,saskaņā ar Līguma 251. pantā noteikto procedūru ⁽³⁾,

tā kā:

- (1) Pamatojoties uz Komisijas Paziņojumu par ilgtspējīgu attīstību, Eiropadome ir noteikusi mērķus, kas ir vispārējas vadlīnijas attiecībā uz nākotnes attīstību tādās prioritārajās jomās kā dabas resursi un sabiedrības veselības aizsardzība.
- (2) Ūdens ir ierobežots dabas resurss, kura kvalitāte būtu jāaizsargā, jāaizstāv, jāpārvalda un jāizskata. Jo īpaši, virszemes ūdeņi ir atjaunojamie resursi, attiecībā uz kuriem ir tikai ierobežotas iespējas atgūt to sākotnējo stāvokli pēc tam, kad to negatīvi ietekmējušas cilvēku darbības.
- (3) Kopienas vides politikai būtu jāparedz augsts aizsardzības līmenis un jāsniedz ieguldījums to mērķu sasnie-

- (4) 2000. gada decembrī Komisija pieņēma Paziņojumu Eiropas Parlamentam un Padomei par jaunas peldvietu ūdens resursu politikas izstrādāšanu un uzsāka plaša mēroga apspriedes ar visām ieinteresētajām un iesaistītajām pusēm. Šo apspriežu galvenais rezultāts bija vispārējs atbalsts jaunas direktīvas izstrādei, kas būtu balstīta uz jaunākajiem zinātniskajiem datiem, īpašu uzmanību pievēršot lielākai sabiedrības iesaistīšanai.

- (5) Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 22. jūlija Lēmumā Nr. 1600/2002/EK, ar ko nosaka Sesto Kopienas vides rīcības programmu ⁽⁴⁾, ir ietverta saistība nodrošināt peldvietu ūdens augstu kvalitāti, tostarp pārskatot Padomes 1975. gada 8. decembra Direktīvu 76/160/EEK par peldvietu ūdens kvalitāti ⁽⁵⁾.

- (6) Saskaņā ar Līgumu, izstrādājot vides politikas nostādnes, Kopienai cita starpā jāņem vērā pieejamā zinātniskā un tehniskā informācija. Šajā direktīvā būtu jāizmanto zinātniskie dati, ieviešot visticamākos rādītāju parametrus, lai prognozētu mikrobioloģiskos veselības apdraudējumus un panāktu augsta līmeņa aizsardzību. Būtu steidzami jāveic turpmāki epidemioloģiski pētījumi attiecībā uz veselības apdraudējumiem saistībā ar peldēšanos, jo īpaši saldūdenī.

⁽¹⁾ OV C 220, 16.9.2003., 39. lpp.⁽²⁾ OV C 244, 10.10.2003., 31. lpp.⁽³⁾ Eiropas Parlamenta 2003. gada 21. oktobra Atzinums (OV C 82 E, 1.4.2004., 115. lpp.), Padomes 2004. gada 20. decembra Kopējā nostāja un Eiropas Parlamenta ... Nostāja (Oficiālajā Vēstnesī vēl nav publicēta).⁽⁴⁾ OV L 242, 10.9.2002., 1. lpp.⁽⁵⁾ OV L 31, 5.2.1976., 1. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 807/2003 (OV L 122, 16.5.2003., 36. lpp.).

- (7) Lai palielinātu resursu lietderību un atbilstīgu izmantošanu, ir nepieciešams šo direktīvu cieši koordinēt ar citiem Kopienas tiesību aktiem par ūdens resursiem, jo īpaši Padomes 1991. gada 21. maija Direktīvu 91/271/EEK par komunālo notekūdeņu attīrīšanu⁽¹⁾, Padomes 1991. gada 12. decembra Direktīvu 91/676/EEK attiecībā uz ūdeņu aizsardzību pret piesārņojumu, ko rada lauksaimnieciskās izcelsmes nitrāti⁽²⁾, un Eiropas Parlamenta un Padomes 2000. gada 23. oktobra Direktīvu 2000/60/EK, ar ko izveido sistēmu Kopienas rīcībai ūdens resursu politikas jomā⁽³⁾.
- (8) Atbilstīga informācija par plānotajiem pasākumiem un īstenošanas progresu būtu jāsniedz ieinteresētajām personām. Sabiedrībai ir jāsaņem atbilstīga un laikā sniegta informācija par peldvietu ūdens kvalitātes monitoringa un to riska pārvaldības pasākumu rezultātiem, ko veic, lai novērstu veselības apdraudējumus, jo īpaši saistībā ar paredzamu īstermiņa piesārņojumu vai ārkārtas situācijām. Būtu jāizmanto jaunas tehnoloģijas, kas dod iespēju informēt sabiedrību efektīvā un salīdzinošā veidā par peldvietu ūdeņiem visā Kopienā.
- (9) Monitoringa nolūkos ir nepieciešams piemērot saskaņotas analīzes metodes un praksi. Monitorings un kvalitātes novērtēšana ilgākā laika periodā ir nepieciešama, lai iegūtu realistisku peldvietu ūdens klasifikāciju.
- (10) Atbilstība jāievēro ne tikai attiecībā uz mērīšanu un aprēķiniem, bet arī uz atbilstīgiem pārvaldības pasākumiem un kvalitātes nodrošināšanu. Tādējādi peldvietu ūdens aprakstu sistēma ir atbilstīga, lai panāktu labāku izpratni par riskiem kā pamatu pārvaldības pasākumiem. Vienlaikus īpaša uzmanība ir jāpievērš kvalitātes standartu ievērošanai un saskaņotai pārejai no Direktīvas 76/160/EEK.
- (11) 1998. gada 25. jūnijā Kopiena parakstīja ANO/EEK Konvenciju par piekļuvi informācijai, sabiedrības iesaistīšanu lēmumu pieņemšanā un tiesas pieejamību vides jautājumos (Orhūsas Konvencija). Kopienas tiesību akti būtu atbilstīgi jāsaņāgo ar minēto konvenciju, lai Kopiena to varētu ratificēt. Tādējādi būtu lietderīgi ietvert šajā direktīvā noteikumus par publisku piekļuvi informācijai un par sabiedrības iesaistīšanu direktīvas īstenošanā.
- (12) Tā kā dalībvalstis nespēj pienācīgi sasniegt šīs direktīvas mērķus, proti, uz kopējo standartu pamata nodrošināt peldvietu ūdens labu kvalitāti un augstu aizsardzības līmeni visā Kopienā, un tos var labāk sasniegt Kopienas līmenī, Kopiena var paredzēt pasākumus saskaņā ar subsidiaritātes principu, kas izklāstīts Līguma 5. pantā. Saskaņā ar proporcionalitātes principu, kurš izklāstīts minētajā pantā, šī direktīva paredz tikai to, kas ir vajadzīgs minēto mērķu sasniegšanai.
- (13) Šīs direktīvas īstenošanai vajadzīgie pasākumi būtu jāpieņem saskaņā ar Padomes 1999. gada 28. jūnija Lēmumu 1999/468/EK, ar ko nosaka Komisijai piešķirto ieviešanas pilnvaru īstenošanas kārtību⁽⁴⁾.
- (14) Kopienas peldvietu ūdens resursu politikas ilgstoša nozīme var tikt konstatēta katras peld sezonas laikā, jo tā aizsargā sabiedrību no nejauša un pastāvīga piesārņojuma Kopienas peldvietu ūdens apgabalos vai tiem blakus. Vispārējā peldvietu ūdens kvalitāte ir ievērojami uzlabojusies, kopš stājās spēkā Direktīva 76/160/EEK. Tomēr minētajā direktīvā ir atspoguļotas tās zināšanas un pieredze, kas bija gūta 70. gadu sākumā. Kopš tā laika ir mainījušies peldvietu ūdens izmantošanas veidi, kā arī zināšanas zinātnes un tehnikas jomā. Tādējādi minētā direktīva būtu jāatceļ.

IR PIENĒMUŠI ŠO DIREKTĪVU.

I NODAĻA

VISPĀRĪGIE NOTEIKUMI

1. pants

Mērķis un piemērošanas joma

1. Šajā direktīvā ir sniegti noteikumi attiecībā uz:

- a) peldvietu ūdens kvalitātes monitoringu un klasifikāciju;
- b) peldvietu ūdens kvalitātes pārvaldību un
- c) sabiedrības informēšanu par peldvietu ūdens kvalitāti.

2. Šīs direktīvas mērķis ir saglabāt, aizsargāt un uzlabot vides kvalitāti un aizsargāt cilvēku veselību, papildinot Direktīvu 2000/60/EK.

⁽¹⁾ OV L 135, 30.5.1991., 40. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 1882/2003 (OV L 284, 31.10.2003., 1. lpp.).

⁽²⁾ OV L 375, 31.12.1991., 1. lpp. Direktīvā grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 1882/2003.

⁽³⁾ OV L 327, 22.12.2000., 1. lpp. Direktīvā grozījumi izdarīti ar Lēmumu Nr. 2455/2001/EK (OV L 331, 15.12.2001., 1. lpp.).

⁽⁴⁾ OV L 184, 17.7.1999., 23. lpp.

3. Šo direktīvu piemēro attiecībā uz jebkuru virszemes ūdeņu daļu, ja kompetentā iestāde paredz, ka tajā peldēsies liels skaits cilvēku, un ja tā nav piemērojusi pastāvīgu peldēšanās aizliegumu vai nav sniegusi pastāvīgu ieteikumu nepeldēties (turpmāk — “peldvietu ūdens”). Tā neattiecas uz:

- a) peldbaseiniem un dziednieciskiem ūdeņiem;
- b) norobežotu ūdeni, kas pakļauts apstrādei vai ko izmanto ārstnieciskiem nolūkiem;
- c) mākslīgi radītu, norobežotu ūdeni, kas nošķirts no virszemes ūdeņiem un gruntsūdeņiem.

2. pants

Definīcijas

Šajā direktīvā piemēro šādas definīcijas:

1. Terminiem “virszemes ūdeņi”, “gruntsūdeņi”, “iekšējie ūdeņi”, “pārejas ūdeņi”, “piekrastes ūdeņi” un “upes baseins” ir tāda pati nozīme kā Direktīvā 2000/60/EK.
2. “Kompetentā iestāde” ir iestāde vai iestādes, ko dalībvalsts ir izraudzījusies, lai nodrošinātu šīs direktīvas prasību ievērošanu, vai jebkura cita iestāde vai struktūra, kurai ir uzticēts šāds pienākums.
3. “Pastāvīgs” ir apzīmējums attiecībā uz peldēšanās aizliegumu vai ieteikumu nepeldēties, kas ilgst vismaz vienu peldsezonu.
4. “Liels skaits” attiecībā uz peldētājiem ir skaits, ko kompetentā iestāde uzskata par lielu, īpaši ņemot vērā tendences pagātnē vai infrastruktūru, iekārtas vai citus veiktos pasākumus, lai veicinātu peldēšanos.
5. “Piesārņojums” ir mikrobioloģisks vai citu organismu piesārņojums vai atkritumi, kas ietekmē peldvietu ūdens kvalitāti un rada apdraudējumus peldētāju veselībai, kā minēts 8. un 9. pantā un I pielikuma A slejā.
6. “Peldsezona” ir laikposms, kad gaidāms liels skaits peldētāju.
7. “Pārvaldības pasākumi” ir šādi pasākumi, kas tiek veikti attiecībā uz peldvietu ūdeni:
 - a) peldvietu ūdens apraksta noteikšana un uzturēšana;
 - b) monitoringa kalendāra izstrādāšana;
 - c) peldvietu ūdens monitorings;
 - d) peldvietu ūdens kvalitātes novērtēšana;

- e) peldvietu ūdens klasificēšana;
- f) tā piesārņojuma iemeslu noteikšana un novērtēšana, kas var ietekmēt peldvietu ūdeņus un pasliktināt peldētāju veselību;
- g) sabiedrības informēšana;
- h) pasākumu veikšana, lai novērstu peldētāju pakļaušanu piesārņojumam;
- i) pasākumu veikšana, lai samazinātu piesārņojuma risku.

8. “Īstermiņa piesārņojums” ir I pielikuma A slejā minētais mikrobioloģisks piesārņojums, kam ir skaidri nosakāmi iemesli, kas parasti neietekmē peldvietu ūdens kvalitāti ilgāk par aptuveni 72 stundām un attiecībā uz ko kompetentā iestāde ir izstrādājusi procedūras, lai to novērstu un attiecīgi rīkotos, kā noteikts II pielikumā.

9. “Ārkārtas situācija” ir gadījums vai gadījumu kombinācija, kas ietekmē peldvietu ūdens kvalitāti konkrētajā vietā un kas parasti nenotiek biežāk kā reizi četros gados.

10. “Peldvietu ūdens kvalitātes informācijas kopums” ir informācija, kas iegūta saskaņā ar 3. pantu.

11. “Peldvietu ūdens kvalitātes novērtēšana” ir peldvietu ūdens kvalitātes novērtēšanas process, izmantojot novērtēšanas metodi, kas sniegta II pielikumā.

12. “Zilaļģu izplatīšanās” ir zilaļģu vairošanās ziedu, paklāja vai putu veidā.

13. Terminam “attiecīgā sabiedrības daļa” ir tāda pati nozīme kā Padomes 1985. gada 27. jūnija Direktīvā 85/337/EEK par dažu sabiedrisku un privātu projektu ietekmes uz vidi novērtējumu⁽¹⁾.

II NODAĻA

PELDEVITU ŪDENS KVALITĀTE UN PĀRVALDĪBA

3. pants

Monitorings

1. Dalībvalstis katru gadu identificē visus peldvietu ūdeņus un nosaka peldsezonas garumu. Tās dara to pirmo reizi pirms pirmās peldsezonas sākuma pēc 18. panta 1. punktā minētās dienas.

2. Dalībvalstis nodrošina, ka to parametru monitoringu, kas minēti I pielikuma A slejā, veic saskaņā ar IV pielikumu.

⁽¹⁾ OV L 175, 5.7.1985., 40. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2003/35/EK (OV L 156, 25.6.2003., 17. lpp.).

3. Monitoringa vieta ir vieta peldvietu ūdeņos, kur:

4. pants

a) tiek gaidīta lielākā daļa peldētāju vai

Peldvietu ūdens kvalitātes novērtēšana

b) ir paredzams lielākais piesārņojuma risks saskaņā ar peldvietu ūdens aprakstu.

4. Monitoringa kalendārs katram peldvietu ūdenim tiek izstrādāts pirms katras peldsezonas sākuma un — pirmo reizi — pirms trešās pilnās peldsezonas sākuma pēc šīs direktīvas spēkā stāšanās. Monitoringu veic ne vēlāk kā četras dienas pēc dienas, kas noteikta monitoringa kalendārā.

5. Dalībvalstis var ieviest to parametru monitoringu, kas minēti I pielikumā, pirmās pilnās peldsezonas laikā pēc šīs direktīvas spēkā stāšanās. Šādā gadījumā monitoringu veic tik bieži, kā tas paredzēts IV pielikumā. Šāda monitoringa rezultātus var izmantot, lai noteiktu peldvietu ūdens kvalitātes informācijas kopumu, kas minēts 4. pantā. Tiklīdz dalībvalstis ievieš monitoringu saskaņā ar šo direktīvu, var pārtraukt to parametru monitoringu, kas minēti Direktīvas 76/160/EEK pielikumā.

6. Var ņemt vērā paraugus, kas iegūti īstermiņa piesārņojuma laikā. Tos aizvieto ar paraugiem, kas iegūti saskaņā ar IV pielikumu.

7. Ārkārtas situācijās 4. pantā minēto monitoringa kalendāru var apturēt. To atsāk iespējami īsā laikā pēc ārkārtas situācijas izbeigšanas. Jaunos paraugus ņem cik ātri vien iespējams pēc ārkārtas situācijas izbeigšanas, lai aizvietotu paraugus, kuru trūkst ārkārtas situācijas dēļ.

8. Dalībvalstis Komisijai ziņo par jebkādu monitoringa kalendāra apturēšanu. Tās sniedz šādus ziņojumus vēlākais nākamajā gada pārskatā, kas minēts 13. pantā.

9. Dalībvalstis nodrošina, ka peldvietu ūdens kvalitātes analīzi veic saskaņā ar I pielikumā noteiktajām standartmetodēm un V pielikumā izklāstītajiem noteikumiem. Tomēr dalībvalstis var atļaut citu metožu vai noteikumu izmantošanu, ja tās var parādīt, ka šādi iegūtie rezultāti ir līdzvērtīgi rezultātiem, kas iegūti ar I pielikumā noteiktajām metodēm un V pielikumā izklāstītajiem noteikumiem. Dalībvalstis, kas atļauj izmantot šādas līdzvērtīgas metodes vai noteikumus, sniedz Komisijai visu nepieciešamo informāciju par izmantotajām metodēm vai noteikumiem, kā arī par to līdzvērtību.

1. Dalībvalstis nodrošina, ka tiek izstrādāti peldvietu ūdens kvalitātes informācijas kopumi, uzraugot I pielikuma A slejā noteiktos parametrus.

2. Peldvietu ūdens kvalitātes novērtēšanu veic:

a) attiecībā uz katru peldvietu ūdeni;

b) pēc katras peldsezonas beigām;

c) pamatojoties uz peldvietu ūdens kvalitātes informācijas kopumu, kas izstrādāts attiecībā uz konkrēto peldsezonu un trim iepriekšējām peldsezonām; un

d) saskaņā ar II pielikumā noteikto procedūru.

Tomēr dalībvalsts var pieņemt lēmumu veikt peldvietu ūdens novērtēšanu, pamatojoties uz peldvietu ūdens kvalitātes informācijas kopumu, kas izstrādāts tikai attiecībā uz trim iepriekšējām peldsezonām. Ja tiek pieņemts šāds lēmums, dalībvalsts par to paziņo Komisijai iepriekš. Jāziņo Komisijai arī gadījumā, ja dalībvalsts nolēmj atgriezties pie novērtēšanas, kas pamatojas uz četrām peldsezonām. Dalībvalstis nevar mainīt piemērojamo novērtēšanas periodu biežāk kā reizi piecos gados.

3. Peldvietu ūdens informācijas kopumi, ko izmanto, lai veiktu peldvietu ūdens kvalitātes novērtēšanu, vienmēr ietver vismaz 16 paraugus vai, IV pielikuma 2. punktā minētajos īpašos apstākļos, 12 paraugus.

4. Tomēr, ja:

— šā panta 3. punkta prasība tiek ievērota vai

— peldvietu ūdens informācijas kopums, ko izmanto, lai veiktu peldvietu ūdens kvalitātes novērtēšanu, ietver vismaz astoņus paraugus, gadījumā, ja peldsezona nepārsniedz astoņas nedēļas,

peldvietu ūdens novērtēšanu var veikt, pamatojoties uz peldvietu ūdens kvalitātes informācijas kopumu, kas attiecas uz mazāk nekā četrām peldsezonām, ja:

a) peldvietu ūdens ir tikko noteikts;

b) ir radušās izmaiņas, kas var ietekmēt peldvietu ūdens klasifikāciju saskaņā ar 5. pantu; šādā gadījumā novērtēšanu veic, pamatojoties uz peldvietu ūdens kvalitātes informācijas kopumu, kurā ir tikai rezultāti par paraugiem, kas gūti pēc izmaiņām; vai

c) peldvietu ūdens jau ir ticis novērtēts saskaņā ar Direktīvu 76/160/EEK; šādā gadījumā izmanto līdzvērtīgu informāciju, kas gūta saskaņā ar minēto direktīvu, un 2. un 3. parametrs Direktīvas 76/160/EEK pielikumā tiek uzskatīti par līdzvērtīgiem 2. un 1. parametram šīs direktīvas I pielikuma A slejā.

5. Dalībvalstis var sadalīt vai sagrupēt kopā esošos peldvietu ūdeņus, ņemot vērā peldvietu ūdens kvalitātes novērtējumus. Tās var sagrupēt esošos peldvietu ūdeņus tikai gadījumā, ja šie ūdeņi:

- a) ir blakusesoši;
- b) ir novērtēti līdzīgā veidā iepriekšējo četru gadu laikā saskaņā ar 2., 3. punktu un 4. punkta c) apakšpunktu; un
- c) tiem ir tādi peldvietu ūdens apraksti, kas identificē kopējus riska faktorus vai liecina, ka nav šādu faktoru.

5. pants

Peldvietu ūdens klasifikācija un kvalitātes statuss

1. Pamatojoties uz saskaņā ar 4. pantu veiktās peldvietu ūdens kvalitātes novērtēšanas rezultātiem, dalībvalstis atbilstīgi II pielikumā izklāstītajiem kritērijiem klasificē peldvietu ūdeni kā:

- a) “zemas” kvalitātes;
- b) “pietiekamas” kvalitātes;
- c) “labas” kvalitātes vai
- d) “izcilas” kvalitātes ūdeni.

2. Pirmo klasificēšanu saskaņā ar šīs direktīvas prasībām pabeidz vēlākais līdz 2015. gada peldsezonas beigām.

3. Dalībvalstis nodrošina, ka līdz 2015. gada peldsezonas beigām visi peldvietu ūdeņi ir vismaz ar “pietiekamu” kvalitāti. Tās veic īstenojamus un samērīgus pasākumus, ko tie uzskata par atbilstīgiem, nolūkā palielināt to peldvietu ūdeņu skaitu, kas tiek klasificēti kā “izcilas” vai “labas” kvalitātes ūdeņi.

4. Tomēr neatkarīgi no vispārējās prasības 3. punktā peldvietu ūdeņi var pagaidām tikt klasificēti kā “zemas” kvalitātes ūdeņi un joprojām saglabāt atbilstību šai direktīvai. Identificē iemeslus, kāpēc neizdevās sasniegt “pietiekamu” kvalitāti. Šādos gadījumos dalībvalstis nodrošina, ka tiek ievēroti šādi nosacījumi:

- a) attiecībā uz katru “zemas” kvalitātes peldvietu ūdeni veic šādus pasākumus, sākot ar nākamo peldsezonu pēc ūdens klasificēšanas:

i) piemēroti pārvaldības pasākumi, tostarp peldēšanās aizliegums vai ieteikums nepeldēties, nolūkā novērst peldētāju pakļaušanu apdraudējumam; un

ii) piemēroti pārvaldības pasākumi, lai novērstu, samazinātu vai likvidētu piesārņojuma iemeslus;

b) ja peldvietu ūdens tiek klasificēts kā “zemas” kvalitātes ūdens piecu secīgu gadu laikā, nosaka pastāvīgu peldēšanās aizliegumu vai pastāvīgu ieteikumu nepeldēties. Tomēr dalībvalstis var noteikt pastāvīgu peldēšanās aizliegumu vai pastāvīgu ieteikumu nepeldēties pirms piecu gadu laikposma beigām, ja dalībvalsts uzskata, ka “pietiekamas” kvalitātes sasniegšana nav iespējama vai izraisa nesamērīgus izdevumus.

5. Gadījumā, ja ievieš pastāvīgu peldēšanās aizliegumu vai pastāvīgu ieteikumu nepeldēties, sabiedrība ir jāinformē, ka konkrētais apgabals vairs nav uzskatīts par peldvietu ūdeni, sniedzot pamatojumu šādi deklasificēšanai.

6. pants

Peldvietu ūdens apraksti

1. Dalībvalstis nodrošina peldvietu ūdeņu aprakstu izveidošanu saskaņā ar III pielikumu. Katra peldvietu ūdens apraksts var attiekties uz atsevišķu peldvietu ūdeni vai vairākiem blakusesošiem peldvietu ūdeņiem. Peldvietu ūdeņu aprakstus pirmo reizi izveido ne vēlāk kā ... (*).

2. Peldvietu ūdeņu aprakstus pārskata un atjaunina saskaņā ar III pielikumu.

3. Izveidojot, pārskatot un atjauninot peldvietu ūdeņu aprakstus, ir atbilstīgi jāizmanto informācija, kas iegūta no monitoringa un novērtēšanas, kura veikta saskaņā ar Direktīvu 2000/60/EK, un kas ir svarīga saistībā ar šo direktīvu.

7. pants

Pārvaldības pasākumi ārkārtas apstākļos

Dalībvalstis nodrošina, ka tiek veikti atbilstīgi un laicīgi pasākumi, ja tās konstatē neparedzētas situācijas, kas nelabvēlīgi ietekmē peldvietu ūdens kvalitāti un peldētāju veselību vai par ko ir pamatotas aizdomas, ka tām varētu būt šāda nelabvēlīga ietekme. Šādi pasākumi ietver sabiedrības informēšanu un, ja nepieciešams, pagaidu peldēšanās aizliegumu.

(*) Sešus gadus pēc šīs direktīvas spēkā stāšanās dienas.

8. pants

Risks saistībā ar zilaļģēm

1. Ja peldvietu ūdens apraksts liecina par zilaļģu izplatīšanās iespējamību, veic atbilstīgu monitoringu, lai nodrošinātu veselības apdraudējumu laicīgu noteikšanu.
2. Gadījumā, ja notiek zilaļģu izplatīšanās un ir noteikts vai pieņemts, ka pastāv veselības apdraudējums, nekavējoties veic atbilstīgus pārvaldības pasākumus, lai novērstu pakļaušanu riskam, tostarp informējot sabiedrību.

9. pants

Citi parametri

1. Ja peldvietu ūdens apraksts liecina par tendenci attiecībā uz lielaļģu un/vai jūras fitoplanktona izplatīšanos, veic pārbaudi, lai noteiktu tās pieņemamību un veselības apdraudējumus, un atbilstīgus pārvaldības pasākumus, tostarp sabiedrības informēšanu.
2. Peldvietu ūdeņus pārbauda attiecībā uz tādu piesārņojumu kā darvaini atlikumi, stikls, plastmasa, gumija vai jebkura cita veida atkritumi. Ja konstatē šāda veida piesārņojumu, veic atbilstīgus pasākumus, tostarp, ja nepieciešams, sabiedrības informēšanu.

10. pants

Sadarbība robežšķērsojošo ūdeņu jomā

Ja upes baseins izraisa pārrobežu ietekmi uz peldvietu ūdens kvalitāti, iesaistītās dalībvalstis atbilstīgi sadarbojas šīs direktīvas īstenošanā, tostarp veicot atbilstīgas informācijas apmaiņu un vienotu rīcību, lai kontrolētu šādu ietekmi.

III NODAĻA

INFORMĀCIJAS APMAIŅA

11. pants

Sabiedrības līdzdalība

Dalībvalstis veicina sabiedrības līdzdalību šīs direktīvas īstenošanā, sniedzot iespēju attiecīgajai sabiedrības daļai iesniegt priekšlikumus, piezīmes vai sūdzības. Kompetentās iestādes pienācīgi ņem vērā visa veida iegūto informāciju.

12. pants

Sabiedrības informēšana

1. Dalībvalstis nodrošina, ka šādu informāciju aktīvi izplata un dara pieejamu peldsezonas laikā viegli pieejamā vietā katra peldvietu ūdens tuvākajā apkaimē:

- a) pašreizējā peldvietu ūdens klasifikācija;
- b) peldvietu ūdens vispārējs apraksts, nelietojot tehniskus terminus un balstoties uz peldvietu ūdens aprakstu, kas izveidots saskaņā ar III pielikumu;
- c) gadījumā, ja peldvietu ūdeņi ir pakļauti īstermiņa piesārņojumam:
 - paziņojums par to, ka peldvietu ūdens ir pakļauts īstermiņa piesārņojumam,
 - norāde par to dienu skaitu, kurās tika aizliegta peldēšanās vai ieteikts nepeldēties iepriekšējā peldsezonā šāda piesārņojuma dēļ, un
 - brīdinājums par to, kad šāds piesārņojums ir paredzams vai pastāv;
- d) informācija par ārkārtas situāciju raksturu un paredzamo ilgumu šādos gadījumos;
- e) gadījumā, ja peldēšanās tiek aizliegta vai tiek izdots ieteikums nepeldēties, paziņojums par to sabiedrībai un pamatojums; un
- f) norāde par pilnīgākas informācijas avotiem.

2. Dalībvalstis izmanto piemērotus medijus un tehnoloģijas, tostarp internetu, lai aktīvi un ātri izplatītu informāciju attiecībā uz peldvietu ūdeņiem, kā minēts 1. punktā, kā arī šādu informāciju:

- a) peldvietu ūdeņu saraksts;
- b) katra peldvietu ūdens klasifikācija pēdējo trīs gadu laikā un apraksts, tostarp tā monitoringa rezultāti, kas veikts saskaņā ar šo direktīvu kopš pēdējās klasifikācijas;
- c) par “zemas” kvalitātes peldvietu ūdeņiem — informācija par piesārņojuma avotiem un veiktajiem pasākumiem nolūkā novērst peldētāju pakļaušanu riskam, kā minēts 5. panta 4. punktā; un

b) noteikt sīki izstrādātus noteikumus 8. panta 1. punkta un 12. panta 4. punkta īstenošanai;

- c) pielāgot zinātnes un tehnikas attīstībai analīzes metodes, ko piemēro attiecībā uz I pielikumā noteiktiem parametriem;
- d) pielāgot zinātnes un tehnikas attīstībai V pielikumu;
- e) noteikt metodiskos norādījumus attiecībā uz kopējām metodēm, lai novērtētu atsevišķos paraugus.

16. pants

Komitejas procedūra

1. Komisijai palīdz komiteja.
2. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Lēmuma 1999/468/EK 5. un 7. pantu, ņemot vērā tā 8. pantu.

Lēmuma 1999/468/EK 5. panta 6. punktā noteiktais laikposms ir trīs mēneši.

3. Komiteja pieņem savu reglamentu.

17. pants

Atcelšana

1. Direktīvu 76/160/EEK ar šo atceļ no 2014. gada 13. decembra. Ievērojot 2. punktu, šī atcelšana neskar dalībvalstu saistības attiecībā uz termiņiem atceltās direktīvas transponēšanai un piemērošanai.
2. Tiklīdz dalībvalstis būs veikušas visus nepieciešamos juridiskos, administratīvos un praktiskos pasākumus, lai ievērotu šo direktīvu, piemēros šo direktīvu, kas aizstāj Direktīvu 76/160/EEK.
3. Atsauces uz atcelto Direktīvu 76/160/EEK uzskata par atsaucēm uz šo direktīvu.

18. pants

Īstenošana

1. Dalībvalstīs stājas spēkā normatīvie un administratīvie akti, kas vajadzīgi, lai panāktu atbilstību šai direktīvai līdz (*). Dalībvalstis par to tūlīt informē Komisiju.

Kad dalībvalstis veic minētos pasākumus, tajos ietver atsauci uz šo direktīvu vai arī šādu atsauci pievieno to oficiālajai publikācijai. Dalībvalstis nosaka to, kā izdarīt šādas atsauces.

2. Dalībvalstis dara Komisijai zināmus savu tiesību aktu galvenos noteikumus, ko tās pieņem jomā, uz kuru attiecas šī direktīva.

19. pants

Spēkā stāšanās

Šī direktīva stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī.

20. pants

Adresāti

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

Briselē,

Eiropas Parlamenta vārdā —
priekšsēdētājs

Padomes vārdā —
priekšsēdētājs

(*) Trīs gadus pēc šīs direktīvas spēkā stāšanās dienas.

I PIELIKUMS

ATTIECĪBĀ UZ IEKŠĒJIEM ŪDEŅIEM

	A	B	C	D	E
	Parametrs	Izcila kvalitāte	Laba kvalitāte	Pietiekama kvalitāte	Analīzes standartmetodes
1.	Zarnu enterokoki (KVV/100 ml)	200 (*)	400 (*)	360 (**)	ISO 7899-1 vai ISO 7899-2
2.	<i>Escherichia coli</i> (KVV/100 ml)	500 (*)	1 000 (*)	900 (**)	ISO 9308-3 vai ISO 9308-1

(*) Pamatojoties uz 95. procentiles novērtēšanu. Skatīt II pielikumu.

(**) Pamatojoties uz 90. procentiles novērtēšanu. Skatīt II pielikumu.

ATTIECĪBĀ UZ PIEKRASTES UN PĀREJAS ŪDEŅIEM

	A	B	C	D	E
	Parametrs	Izcila kvalitāte	Laba kvalitāte	Pietiekama kvalitāte	Analīzes standartmetodes
1.	Zarnu enterokoki (KVV/100 ml)	100 (*)	200 (*)	200 (**)	ISO 7899-1 vai ISO 7899-2
2.	<i>Escherichia coli</i> (KVV/100 ml)	250 (*)	500 (*)	500 (**)	ISO 9308-3 vai ISO 9308-1

(*) Pamatojoties uz 95. procentiles novērtēšanu. Skatīt II pielikumu.

(**) Pamatojoties uz 90. procentiles novērtēšanu. Skatīt II pielikumu.

II PIELIKUMS

PELDSVIETU ŪDENS NOVĒRTĒŠANA UN KLASIFIKĀCIJA

1. ZEMA KVALITĀTE

Peldvietu ūdens tiek klasificēts kā “zemas kvalitātes” ūdens, ja peldvietu ūdens kvalitātes informācijas kopumā par pēdējo novērtēšanas periodu ⁽¹⁾ procentiles vērtība ⁽²⁾ attiecībā uz mikrobioloģisko uzskaitījumu ir sliktāka ⁽³⁾ nekā “pietiekamas kvalitātes” vērtība, kas noteikta I pielikuma D slejā.

2. PIETIEKAMA KVALITĀTE

Peldvietu ūdens ir jākvalificē kā “pietiekamas kvalitātes” ūdens:

- 1) ja peldvietu ūdens kvalitātes informācijas kopumā par pēdējo novērtēšanas periodu procentiles vērtība attiecībā uz mikrobioloģisko uzskaitījumu ir līdzvērtīga “pietiekamas kvalitātes” vērtībai, kas noteikta I pielikuma D slejā, vai ir labāka ⁽⁴⁾ par to; un
- 2) gadījumos, kad peldvietu ūdens ir pakļauts īstermiņa piesārņojumam, ar nosacījumu, ka:
 - i) veic atbilstīgus pārvaldības pasākumus, tostarp novērošanu, agra brīdināšanas sistēmas un monitoringu, lai novērstu peldētāju pakļaušanu riskam, brīdinot tos vai, ja nepieciešams, izdodot peldēšanās aizliegumu;
 - ii) veic atbilstīgus pārvaldības pasākumus, lai novērstu, samazinātu vai likvidētu piesārņojuma avotus; un
 - iii) to paraugu skaits, kas netika ņemti vērā saskaņā ar 3. panta 6. punktu īstermiņa piesārņojuma dēļ, pēdējā novērtēšanas periodā nepārsniedz 15 % no kopējā paraugu skaita, kas paredzēts monitoringa kalendāros minētajam periodam, vai vienu paraugu vienā peldsezonā, izvēloties lielāku skaitli.

3. LABA KVALITĀTE

Peldvietu ūdens jākvalificē kā “labas kvalitātes” ūdens:

- 1) ja peldvietu ūdens kvalitātes informācijas kopumā par pēdējo novērtēšanas periodu procentiles vērtība attiecībā uz mikrobioloģisko uzskaitījumu ir līdzvērtīga “labas kvalitātes” vērtībai, kas noteikta I pielikuma C slejā, vai ir labāka ⁽⁴⁾ par to; un
- 2) gadījumos, kad peldvietu ūdens ir pakļauts īstermiņa piesārņojumam, ar nosacījumu, ka:
 - i) veic atbilstīgus pārvaldības pasākumus, tostarp novērošanu, agra brīdināšanas sistēmas un monitoringu, lai novērstu peldētāju pakļaušanu riskam, brīdinot tos vai, ja nepieciešams, izdodot peldēšanās aizliegumu;
 - ii) veic atbilstīgus pārvaldības pasākumus, lai novērstu, samazinātu vai likvidētu piesārņojuma avotus; un
 - iii) to paraugu skaits, kas netika ņemti vērā saskaņā ar 3. panta 6. punktu īstermiņa piesārņojuma dēļ, pēdējā novērtēšanas periodā nepārsniedz 15 % no kopējā paraugu skaita, kas paredzēts monitoringa kalendāros minētajam periodam, vai vienu paraugu vienā peldsezonā, izvēloties lielāku skaitli.

4. IZCILA KVALITĀTE

Peldvietu ūdens jāklasificē kā “izcila kvalitātes” ūdens:

- 1) ja peldvietu ūdens kvalitātes informācijas kopumā par pēdējo novērtēšanas periodu procentiles vērtība attiecībā uz mikrobioloģisko uzskaitījumu ir līdzvērtīga izcila kvalitātes vērtībai, kas noteikta I pielikumā B slejā, vai ir labāka par to; un

⁽¹⁾ “Pēdējais novērtēšanas periods” ir pēdējās četras peldsezonas vai, attiecīgajā gadījumā, periods, kas noteikts 4. panta 2. vai 4. punktā.

⁽²⁾ Balstoties uz procentiles novērtēšanu no log10 normalās iespējamās blīvuma funkcijas attiecībā uz mikrobioloģisko informāciju, kas iegūta no konkrēta peldvietu ūdens, procentiles vērtību iegūst šādi:

i) ņem log10 vērtību no visiem baktēriju uzskaitījumiem to datu secībā, kas jānovērtē. (Ja tiek iegūta nulles vērtība, ņem log10 vērtību no analītiskās metodes minimālās noteikšanas robežas);

ii) aprēķina log10 aritmētisko vidējo vērtību (μ);

iii) aprēķina log10 vērtību standartnovirzi (σ).

Augšējā 90. procentiles vērtība no datu iespējamības blīvuma funkcijas tiek iegūta no šāda vienādojuma: augšējā 90. centile = antilog ($\mu + 1,282 \sigma$).

Augšējā 95. procentiles vērtība no datu iespējamības blīvuma funkcijas tiek iegūta no šāda vienādojuma: augšējā 95. centile = antilog ($\mu + 1,65 \sigma$).

⁽³⁾ “Sliktāka” ir ar augstāku koncentrācijas vērtību, kas izteikta KVV/100 ml.

⁽⁴⁾ “Labāka” ir ar zemāku koncentrācijas vērtību, kas izteikta KVV/100 ml.

- 2) gadījumos, kad peldvietu ūdens ir pakļauts īstermiņa piesārņojumam, ar nosacījumu, ka:
- i) veic atbilstīgus pārvaldības pasākumus, tostarp novērošanu, agras brīdināšanas sistēmas un monitoringu, lai novērstu peldētāju pakļaušanu riskam, brīdinot tos vai, ja nepieciešams, izdodot peldēšanās aizliegumu;
 - ii) veic atbilstīgus pārvaldības pasākumus, lai novērstu, samazinātu vai likvidētu piesārņojuma avotus; un
 - iii) to paraugu skaits, kas netika ņemti vērā saskaņā ar 3. panta 6. punktu īstermiņa piesārņojuma dēļ, pēdējā novērtēšanas periodā nepārsniedz 15 % no kopējā paraugu skaita, kas paredzēts monitoringa kalendāros minētajam periodam, vai vienu paraugu vienā peldsezonā, izvēloties lielāku skaitli.
-

III PIELIKUMS

PELDVIETU ŪDENS APRAKSTS

1. Peldvietu ūdens apraksts, kas minēts 6. pantā, ietver:

- a) peldvietu ūdens un citu virszemes ūdeņu, kas ir peldvietu ūdens sateces baseinā, tādu fizisko, ģeogrāfisko un hidroloģisko iezīmju aprakstu, kuras varētu būt piesārņojuma avots un kuras ir svarīgas saistībā ar šo direktīvu un saskaņā ar Direktīvu 2000/60/EK;
- b) to piesārņojuma avotu identifikāciju un novērtējumu, kas var ietekmēt peldvietu ūdeņus un peldētāju veselību;
- c) zilaļģu izplatīšanās potenciāla novērtējumu;
- d) lielaļģu un/vai fitoplanktona izplatīšanās potenciāla novērtējumu;
- e) gadījumā, ja b) apakšpunktā minētais novērtējums liecina par īstermiņa piesārņojuma apdraudējumu, šādu informāciju:
 - attiecīgā īstermiņa piesārņojuma paredzams raksturs, biežums un ilgums,
 - sīkāka informācija par jebkādiem esošiem piesārņojuma avotiem, tostarp informācija par veiktajiem pārvaldības pasākumiem un grafiku piesārņojuma avotu likvidēšanai,
 - īstermiņa piesārņojuma laikā veiktie pārvaldības pasākumi, kā arī to struktūru nosaukums un kontaktinformācija, kas atbildīgas par šiem pasākumiem;

f) monitoringa vietas atrašanās.

2. Gadījumā, ja peldvietu ūdens ir klasificēts kā "labas", "pietiekamas" vai "zemas" kvalitātes ūdens, peldvietu ūdens apraksts ir regulāri jāpārskata, lai novērtētu, vai kāds no 1. punktā minētajiem aspektiem ir mainījies. Vajadzības gadījumā aprakstu atjaunina. Pārskatīšanas biežums un joma ir jānosaka, pamatojoties uz piesārņojuma raksturu un nopietnību. Tomēr pārskatīšanai jāatbilst vismaz tādiem noteikumiem un jānotiek ar tādu biežumu, kā noteikts šeit turpmāk tabulā:

Peldvietu ūdens klasifikācija	"Labas" kvalitātes	"Pietiekamas" kvalitātes	"Zemas" kvalitātes
Pārskatīšana ir ne retāk kā reizi	4 gados	3 gados	2 gados
Aspekti, kas jāpārskata (1. punkta apakšpunkti)	a) līdz f)	a) līdz f)	a) līdz f)

To peldvietu ūdeņu apraksts, kas pirms tam tika klasificēti kā "izcilas" kvalitātes ūdeņi, ir jāpārskata un pēc vajadzības jāatjaunina tikai gadījumā, ja klasifikācija mainās uz "labu", "pietiekamu" vai "zemu" kvalitāti. Pārskatīšanā jāizskata visi aspekti, kas minēti 1. punktā.

- 3. Gadījumā, ja tiek veikti nozīmīgi būvdarbi vai ievērojamas izmaiņas infrastruktūrā peldvietu ūdeņos vai to apkaimē, peldvietu ūdens apraksts ir jāatjaunina pirms nākamās peldsezonas sākuma.
- 4. Atbilstīgos gadījumos informācija, kas minēta 1. punkta a) un b) apakšpunktā, ir jāsniedz sīki izstrādātā kartē.
- 5. Cita svarīga informācija var būt pievienota vai ietverta, ja kompetentā iestāde uzskata to par atbilstīgu.

IV PIELIKUMS

PELDVIETU ŪDENS MONITORINGS

1. Viens paraugs ir jāņem tieši pirms katras peldsezonas sākuma. Ņemot vērā šo papildu paraugu un ievērojot 2. punktu, ne mazāk kā četri paraugi ir jāņem un jāanalizē katru peldsezonu.
2. Tomēr ir jāņem un jāanalizē tikai trīs paraugi peldsezonas laikā, ja attiecīgajā peldvietu ūdenī:
 - a) peldsezona nepārsniedz 8 nedēļas vai
 - b) tas atrodas apgabalā ar īpašiem ģeogrāfiskiem ierobežojumiem.
3. Paraugu ņemšanas dienas ir jānosaka ar atbilstīgiem intervāliem visā peldsezonas laikā, un intervāls starp paraugu ņemšanas dienām nedrīkst pārsniegt vienu mēnesi.
4. Īstermiņa piesārņojuma gadījumā ir jāņem viens papildu paraugs, lai pārliecinātos, ka notikums ir beidzies. Šis paraugs neveido daļu no peldvietu ūdens kvalitātes informācijas kopuma.

Ja ir nepieciešams aizvietot vērā ņemto paraugu, papildu paraugs ir jāņem 7 dienu laikā pēc īstermiņa piesārņojuma beigām.

V PIELIKUMS

NOTEIKUMI PAR TO, KĀ RĪKOTIES AR PARAUGIEM, KAS PAREDZĒTI MIKROBIOLOĢISKĀS ANALĪZES VEIKŠANAI**1. PARAUGU ŅEMŠANAS VIETA**

Ja iespējams, paraugs ir jāņem 30 centimetrus zem ūdens virsmas ūdenī, kas ir vismaz 1 metru dziļš.

2. PARAUGU PUDEĻU STERILIZĒŠANA

Paraugu pudelēm:

- jāveic sterilizēšana autoklāvā vismaz 15 minūtes 121 °C temperatūrā vai
- jāveic sausā sterilizēšana 160 °C līdz 170 °C temperatūrā vismaz 1 stundu; vai
- jābūt apstrotajiem paraugu traukiem, kas iegūti tieši no ražotāja.

3. PARAUGU ŅEMŠANA

Paraugu pudeles/trauka apjoms ir atkarīgs no ūdens daudzuma, kas nepieciešams, lai pārbaudītu katru parametru. Minimālais tilpums ir 250 ml.

Paraugu traukiem ir jābūt no caurspīdīga un bezkrāsaina materiāla (stikla, plastmasas vai polipropilēna).

Lai novērstu parauga nejaušu piesārņojumu, paraugu ņēmējam ir jāpielieto dezinfekcijas metodes, lai uzturētu paraugu pudeļu sterilitāti. Sterils aprīkojums (kā, piemēram, sterili ķirurģiskie cimdi, knaibles vai paraugu spaiļes) nav nepieciešams, ja procedūra tiek izpildīta rūpīgi.

Paraugi ir skaidri jāapzīmē ar neizdzēšamo tinti uz trauka un uz paraugu ņemšanas veidlapas.

4. PARAUGU GLABĀŠANA UN TRANSPORTĒŠANA PIRMS ANALĪZES

Visos transportēšanas posmos ūdens paraugi ir jāaizsargā no gaismas, jo īpaši tiešas saules gaismas.

Paraugi ir jāglabā apmēram 4 °C temperatūrā aukstumu saglabājošā kārbā vai ledusskapī (atkarībā no klimata) līdz atvešanai uz laboratoriju. Ja transportēšana uz laboratoriju aizņem vairāk nekā 4 stundas, ir nepieciešama transportēšana ledusskapī.

Laikam starp paraugu ņemšanu un analīzes veikšanu ir jābūt iespējami īsam. Ir ieteicams paraugus analizēt tajā pašā darba dienā. Ja tas nav iespējams praktisku apsvērumu dēļ, paraugi ir jāapstrādā ne vairāk kā 24 stundu laikā. Līdz tam tie ir jāglabā tumsā un 4 °C ± 3 °C temperatūrā.

PAZIŅOJUMS PAR PADOMES APSVĒRUMIEM

I. IEVADS

Komisija 2002. gada oktobrī pieņēma priekšlikumu ⁽¹⁾ jaunai direktīvai par peldūdus kvalitāti un grozīto priekšlikumu 2004. gada aprīlī.

Eiropas Parlaments 2003. gada oktobrī sniedza savu atzinumu pirmā lasījumā ⁽²⁾.

Ekonomikas un sociālo lietu komiteja sniedza savu atzinumu 2003. gada jūnijā ⁽³⁾.

Reģionu komiteja sniedza savu atzinumu 2003. gada aprīlī ⁽⁴⁾.

Padome pieņēma kopējo nostāju 2004. gada 20. decembrī.

II. MĒRĶIS

Jaunā direktīva atceltu un aizstātu Direktīvu 76/160/EEK. Tās mērķis ir veicināt sabiedrības veselības aizsardzību, izvirzot stingrākus peldūdus kvalitātes standartus un modernizējot tiesību sistēmu tā apsaimniekošanai. Tā jo īpaši:

- papildinātu Direktīvu 2000/60/EK ("ūdens pamatdirektīvu"),
- samazinātu kontrolējamo parametru skaitu, klasificējot peldūdus kvalitāti, un ieviestu jaunu klasifikācijas metodoloģiju,
- ņemtu vērā veicamus proaktīvus apsaimniekošanas pasākumus, ne tikai statistikas datus,
- uzlabotu sabiedrībai pieejamo informāciju par peldūdēni, arī sniedzot peldūdus profilus.

III. KOPĒJĀS NOSTĀJAS ANALĪZE

1. Vispārēji norādījumi

Kopējā nostājā tieši, daļēji vai pēc būtības ir iekļauta lielākā daļa grozījumu, ko Eiropas Parlaments pieņēmis pirmajā lasījumā. Vairāki grozījumi tajā tomēr nav atspoguļoti, jo:

- tie nesader ar Līguma 174. panta formulējumu (1. grozījums),
- Padome un Komisija uzskata, ka tie (2. un 58., 4., 16. un 33. grozījums) bez vajadzības dublētu spēkā esošās pamatdirektīvas prasības; vai arī
- Padome atzinusi tos par liekiem un tādiem, kas var radīt pārpratumus (6., 8. un 12. grozījums).

Tas satur arī vairākus citus grozījumus. Šajās iedaļās aplūkoti grozījumi pēc būtības. Turklāt teksta izstrādes gaitā veikti grozījumi, lai to padarītu skaidrāku vai nodrošinātu direktīvas viengabalainību.

2. Mērķis, darbības joma un definīcijas (1. un 2. pants)

1. panta 1. punkts daļēji atbilst Eiropas Parlamenta veiktajam 65. grozījumam. Padome tomēr nepiekrīt šo direktīvu attiecināt ne vien uz peldēm, bet to piemērot arī **citām rekreācijas darbībām**. Tālab kopējā nostājā nav minētas tādas darbības, un nav iekļauts 5., 7. un 22. grozījums.

"Peldūdēns" definīcija tagad ietverta 1. panta 3. punktā, jo šis termins nosaka šīs direktīvas darbības jomu.

⁽¹⁾ OV C 45 E, 25.2.2003., 127. lpp.

⁽²⁾ OV C 82 E, 1.4.2004., 115. lpp.

⁽³⁾ OV C 220, 16.9.2003., 39. lpp.

⁽⁴⁾ OV C 244, 10.10.2003., 31. lpp.

2. pantā ir ietvertas citas definīcijas no ūdens pamatdirektīvas, un tas saskan ar Eiropas Parlamenta izdarīto 10. grozījumu. Tajā definēti arī citi svarīgākie termini, tas ir, “kompetenta iestāde”, “pastāvīgs”, “liels skaits”, “piesārņojums”, “īstermiņa piesārņojums”, “zilaļģu izplatīšanās” un “attiecīgā sabiedrība”.

3. Pārraudzība (3. pants un IV un V pielikums)

3. pants visumā atbilst Eiropas Parlamenta iesniegtajam 11., 52. un 54. grozījumam, bet paredz lielāku elastību, nosakot pārraudzības punkta atrašanās vietu. Tajā ir arī noteikumi par īstermiņa piesārņojumu, un tas paredz konkrētos apstākļos piemērot līdzvērtīgas metodes un noteikumus, dažus no kuriem var precizēt ar komitoloģijas procedūras palīdzību.

IV pielikums paredz prasību palielināt obligāto ņemto paraugu skaitu nekā Komisijas sākotnējā priekšlikumā, lai celtu statistiskās metodoloģijas drošticamību. Tajā arī noteikti atvieglojumi īpaši īsām peldsezonām, kādas ir ES ziemeļos un īpašos ģeogrāfiskos apstākļos (piem., tālās salās). Paraugu ņemšanas biežumu vairāk nesaista ar klasifikāciju.

V pielikums atbilst Eiropas Parlamenta izdarītajam 35. grozījumam un — daļēji — 75. grozījumam.

4. Kvalitātes vērtējums (4. pants)

Kopējā nostājā četras peldsezonas paredzētas kā parasts vērtējuma periods, bet dalībvalstīm paredzēta iespēja noteiktos apstākļos vērtēt trīs peldsezonas. Tajā norādīts mazākais obligātais ņemamo paraugu skaits un apstākļi, kādos peldūdeņus var iedalīt sīkāk vai apvienot lielākās grupās.

5. Klasifikācija un kvalitātes statuss (5. pants un I un II pielikums)

5. pantā ir iekļauti vairāki **būtiski jauninājumi** salīdzinājumā ar Komisijas sākotnējo priekšlikumu. Jo īpaši tas:

- atliktu jaunās klasifikācijas sistēmas obligātu piemērošanu līdz 2015. gadam (lai tas saskanētu ar grafiku, kas dots ūdens pamatdirektīvā),
- ieviestu jaunu klasifikāciju (“pietiekams”), kas nodrošinātu vismaz tādu pašu veselības aizsardzības līmeni, kāds paredzēts spēkā esošās direktīvas obligātajās prasībās, un noderētu kā pirmais solis ceļā uz “labu” vai “izcilu” kvalitāti, un
- skaidri noteiktu apstākļus, kādos peldūdeņus uz laiku var klasificēt kā tādus, kam ir “slikta” kvalitāte (izmantojot formulējumu, kas atbilst Eiropas Parlamenta izdarītā 17. grozījuma mērķiem).

I pielikums paredzētu klasifikāciju, kas jāveic, izmantojot divus **mikrobioloģiskus parametrus**. Prasības, ko izvirza cita tipa piesārņojumam, paliktu spēkā (9. pants), bet tās neietekmētu klasifikāciju. Tāpēc kopējā nostājā nav iekļauts Eiropas Parlamenta izdarītais 31. grozījums.

I pielikums paredz vērtējumus, kas izmanto gan 95 %, gan arī 90 % vērtējumu. Robežvērtības “izcilai” un “labai” klasifikācijai pamatosies uz 95 % vērtējumu, bet “pietiekama” — uz 90 % vērtējumu, lai mazinātu statistisku anomāliju rašanās iespēju, izmantojot mazu datu kompleksu.

Robežvērtības iekšzemes un piekrastes ūdeņiem ir atšķirīgas. Patlaban pieejamie zinātnes dati liecina, ka viena un tā paša līmeņa mikrobioloģisks piesārņojums sālsūdenī rada lielākus draudus veselībai nekā tāds pats piesārņojums saldūdenī.

E slejas galvā ievērots Eiropas Parlamenta izdarītais 57. grozījums.

II pielikums atbilst vispārējam principam, kas ir pamatā Eiropas Parlamenta izdarītajam 19. grozījumam, tādējādi, ka tas paredz, ka **īstermiņa piesārņojums** neietekmē peldēņu klasifikāciju, ja attiecīga kompetenta iestāde veic piemērotus pasākumus, lai aizsargātu peldētāju veselību.

6. Peldūdēns profils (6. pants un III pielikums)

Kopējā nostāja skaidri nosaka, ka saistītiem peldūdēņiem varētu būt kopējs profils. Tā pagarina termiņu pirmo profilu noteikšanai, kā arī starplaiku starp pārskatiem, ņemot vērā veicamo darbu apjomu.

III pielikums atbilst Eiropas Parlamenta izdarītajam 32. un 34. grozījumam.

7. Sabiedrības līdzdalība (11. pants)

Kopējā nostāja daļēji sakrīt ar Eiropas Parlamenta izdarīto 20. grozījumu. 2. pantā noteiktā "attiecīgās sabiedrības" definīcija skaidri ietver ieinteresētās puses vietējā līmenī. Grozījuma atlikusī daļa ir lieka, ņemot vērā 18. pantu un Direktīvu 2003/4/EK.

8. Informācija sabiedrībai (12. pants)

Kopējā nostāja apkopo vienā pantā visas vispārējās prasības informēt sabiedrību. Prasības atbilst Eiropas Parlamenta izdarītā 15. un 18. grozījuma mērķiem.

Veicinot zīmju un signālu izmantojumu un paredzot saskaņotu noteikumu pieņemšanu šajā jomā, izmantojot komitoloģijas procedūru (12. panta 4. punkts un 15. panta 1. punkta b) apakšpunkts), kopējā nostāja daļēji atbilst 21., 23. un 27. grozījuma (un, šos noteikumus lasot kopā ar 7. pantu, 24. grozījuma) mērķiem.

Tā arī atbilst 26. un daļēji 25. grozījumam tādējādi, ka tā paredz, lai informācija uzreiz būtu pieejama internetā.

9. Ziņojumi un pārskatīšana (14. pants)

Padome piekrīt Eiropas Parlamentam, ka Komisijai būtu jāpārskata šīs direktīvas īstenošana un darbība. Tādēļ vienotā nostāja atbilst 28. grozījumam. Tā gan uzsver dažus svarīgākos jautājumus, kam būtu jāpievēršas Komisijas ziņojumā, jo īpaši:

- rezultātiem, ko Komisija gūs epidemioloģiskā pētījumā, kas tai jāveic steidzamības kārtā, lai gūtu lielāku zinātnisku skaidrību par veselības apdraudējumiem, kas saistīti ar peldēm, īpaši saldūdenī,
- PVO ieteikumiem, kas atbilst klasifikācijai "labs", nevis šīs direktīvas obligātajām prasībām.

10. Komitoloģija (15. un 16. pants)

Kopējā nostājā ir viens noteikums, kurā uzskaitīti visi praktiskie lēmumi, ko varētu pieņemt, izmantojot komitoloģijas procedūru (15. pants).

Padome gan uzskata, ka šādiem lēmumiem nav jābūt obligātiem. Turklāt tā nevar piekrist jaunu vīrusu noteikšanas parametru pievienošanai, izmantojot komitoloģijas procedūru. Tātad kopējā nostājā nav iekļauts Eiropas Parlamenta izdarītais 29. un 30. grozījums.

11. Citi norādījumi

Kopējā nostājā arī ir iekļauti:

- vienkāršoti noteikumi atbildes pasākumiem izņēmuma gadījumos — to apjoms tagad ir tāds pats kā pārējā direktīvā (7. pants); un
- prasība dalībvalstīm veikt pienācīgu pārraudzību un veikt vajadzīgos vadības pasākumus, lai sabiedrības veselību sargātu no zilaļģu radītiem draudiem (8. pants).

IV. SECINĀJUMS

Padome uzskata, ka kopējā nostāja ietver līdzsvarotu pasākumu kompleksu, kas ļaus veikt ļoti vajadzīgo Kopienas noteikumu atjaunošanu peldūdus kvalitātes jomā un taisnīgā un saprātīgā veidā uzlabos sabiedrības veselības aizsardzību, lieki neapgrūtinot attiecīgas iestādes. Tā sagaida konstruktīvas sarunas ar Eiropas Parlamentu, lai pēc iespējas drīz pieņemtu šo direktīvu.

KOPĒJĀ NOSTĀJA (EK) Nr. 15/2005,**ko Padome pieņēmusi 2004. gada 22. decembrī,****nolūkā pieņemt Eiropas Parlamenta un Padomes ... Regulu (EK) Nr. .../2005, ar kuru Konvenciju, ar ko īsteno 1985. gada 14. jūnija Šengenas Līgumu par pakāpenisku kontroles atcelšanu pie kopīgām robežām, groza attiecībā uz to, kā par transportlīdzekļu reģistrācijas dokumentu izdošanu atbildīgie dalībvalstu dienesti piekļūst Šengenas Informācijas sistēmai****(Dokuments attiecas uz EEZ)**

(2005/C 111 E/02)

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu, un jo īpaši tā 71. panta 1. punkta d) apakšpunktu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁽¹⁾,

apspriedušies ar Reģionu komiteju,

saskaņā ar Līguma 251. pantā noteikto procedūru ⁽²⁾,

tā kā:

(1) Padomes 1999. gada 29. aprīļa Direktīvas 1999/37/EK par transportlīdzekļu reģistrācijas dokumentiem ⁽³⁾ 9. pants paredz, ka dalībvalstis cita citai palīdz īstenot minēto direktīvu un var veikt divpusēju vai daudzpusēju informācijas apmaiņu, jo īpaši lai pirms transportlīdzekļu reģistrācijas pārbaudītu tā juridisko statusu dalībvalstī, kurā tas iepriekš bijis reģistrēts. Tādās pārbaudēs jo īpaši var izmantot elektroniskus tīklus.

(2) Šengenas Informācijas sistēma (vai "SIS"), kura izveidota saskaņā ar IV sadaļu 1990. gada Konvencijā, ar ko īsteno 1985. gada 14. jūnija Šengenas Līgumu par pakāpenisku kontroles atcelšanu pie kopīgām robežām, ⁽⁴⁾ (turpmāk — "1990. gada Šengenas Konvencija") un kura iekļauta Eiropas Savienības sistēmā saskaņā ar Protokolu, kas pievienots Līgumam par Eiropas Savienību un Eiropas Kopienas dibināšanas līgumam, ir elektronisks tīkls starp dalībvalstīm un ietver, *inter alia*, datus par nozagtiem, piesavinātiem vai pazudušiem mehāniskajiem transportli-

dzekļiem, kuru motora tilpums pārsniedz 50 cm³. Saskaņā ar 1990. gada Šengenas Konvencijas 100. pantu SIS ievada datus par šādiem mehāniskajiem transportlīdzekļiem, kuri vajadzīgi konfiskācijas veikšanai vai izmantošanai par pierādījumiem kriminālprocesā.

(3) Nīderlandes Karalistes ierosinājums pieņemt Padomes Lēmumu, kas vērstos pret noziegumiem, kuri saistīti ar transportlīdzekļiem un kuriem ir pārrobežu sekas ⁽⁵⁾, paredz izmantot SIS kā būtisku tiesībsardzības stratēģijas sastāvdaļu, apkarojot ar transportlīdzekļiem saistītus noziegumus.

(4) Saskaņā ar 1990. gada Šengenas Konvencijas 101. panta 1. punktu piekļuve SIS datiem un tiesības tieši meklēt šādus datus ir ekskluzīvi dotas vienīgi iestādēm, kas atbildīgas par robežkontroli un citādu valsts iekšienē veiktu policijas un muitas kontroli, kā arī par šādas kontroles koordināciju.

(5) 1990. gada Šengenas Konvencijas 102. panta 4. punkts nosaka, ka datus parasti nedrīkst izmantot administratīviem mērķiem.

(6) Dienestiem, kas dalībvalstīs atbild par transportlīdzekļu reģistrācijas apliecību izsniegšanu un kas šim nolūkam skaidri norādīti, vajadzētu būt piekļuvei SIS ievadītiem datiem par mehāniskiem transportlīdzekļiem, kuru motora tilpums pārsniedz 50 m³, piekabēm un dzīvojamām piekabēm, kuru pašsvars pārsniedz 750 kg, kā arī datiem par transportlīdzekļu reģistrācijas apliecībām un transportlīdzekļa numura zīmēm, kas nozagtas, piesavinātas, pazudušas vai atzītas par spēkā neesošām, lai ļautu šīm iestādēm vai dienestiem pārbaudīt, vai reģistrējamie transportlīdzekļi nav nozagti, piesavināti vai pazuduši. Tāpēc ir jāpieņem noteikumi, kas šiem dienestiem dod piekļuvi šādiem datiem un ļauj tos izmantot administratīviem mērķiem, likumīgi izdodot transportlīdzekļu reģistrācijas apliecības.

⁽¹⁾ OV C 110, 30.4.2004., 1. lpp.

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta 2004. gada 1. aprīļa Atzinums (OV C 103 E, 29.4.2004., 794. lpp.) un Padomes ... Lēmums.

⁽³⁾ OV L 138, 1.6.1999., 57. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Komisijas Direktīvu 2003/127/EK (OV L 10, 16.1.2004., 29. lpp.).

⁽⁴⁾ OV L 239, 22.9.2000., 19. lpp. Konvencijā jaunākie grozījumi izdarīti ar Padomes Regulu (EK) Nr. 871/2004 (OV L 162, 30.4.2004., 29. lpp.).

⁽⁵⁾ OV C 34, 7.2.2004., 18. lpp.

- (7) Dalībvalstīm būtu jāveic visi vajadzīgie pasākumi, lai nodrošinātu to, ka likumpārkāpuma gadījumā veic 1990. gada Šengenas Konvencijas 100. panta 2. punktā paredzētos pasākumus.
- (8) Eiropas Parlamenta 2003. gada 20. novembra Ieteikums Padomei par otrās paaudzes Šengenas Informācijas sistēmu (SIS II) iezīmē vairākas svarīgas bažas un apsvērumus saistībā ar SIS attīstību, jo īpaši attiecībā uz privātu struktūru, piemēram, transportlīdzekļu reģistrācijas dienestu, piekļuvi SIS.
- (9) Tiktāl, ciktāl dalībvalstu dienesti, kas atbild par transportlīdzekļu reģistrācijas apliecību izsniegšanu, nav valsts dienesti, piekļuve SIS būtu jāpieskir netieši, tas ir, ar 1990. gada Šengenas Konvencijas 101. panta 1. punktā minētās iestādes starpniecību, kura ir atbildīga par to, lai nodrošinātu saderību ar pasākumiem, ko dalībvalstis veic atbilstīgi 1990. gada Šengenas Konvencijas 118. pantam.
- (10) Eiropas Parlamenta un Padomes 1995. gada 24. oktobra Direktīva 95/46/EK par personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti ⁽¹⁾ un 1990. gada Šengenas Konvencijas īpašie noteikumi par datu aizsardzību, kuri papildina vai precizē minētajā direktīvā noteiktos principus, attiecas uz personas datu apstrādi, ko veic dienesti, kuri dalībvalstīs atbildīgi par transportlīdzekļu reģistrācijas apliecību izsniegšanu.
- (11) Ņemot vērā to, ka šīs regulas mērķi — proti, nodrošināt piekļuvi SIS tādiem dienestiem, kas dalībvalstīs atbildīgi par transportlīdzekļu reģistrācijas apliecību izsniegšanu, lai tādējādi tiem atvieglinātu Direktīvā 1999/37/EK paredzēto uzdevumu izpildi, — nevar pietiekami labi sasniegt atsevišķās dalībvalstīs SIS kā kopīgās informācijas sistēmas iezīmju dēļ, un to, ka tāpēc šo mērķi var sasniegt vienīgi Kopienas līmenī, Kopiena var pieņemt pasākumus saskaņā ar Līguma 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionālītātes principu šajā regulā paredz vienīgi tos pasākumus, kas ir vajadzīgi šā mērķa sasniegšanai.
- (12) Dalībvalstīm būtu jādod pietiekami ilgs laiks, lai veiktu praktiskos pasākumus, kas vajadzīgi šīs regulas piemērošanai.

- (13) Attiecībā uz Islandi un Norvēģiju šī regula papildina Šengenas *acquis* noteikumus jomā, kas minēta 1. panta G punktā Padomes 1999. gada 17. maija Lēmumā 1999/437/EK par dažiem pasākumiem, lai piemērotu Eiropas Savienības Padomes, Islandes Republikas un Norvēģijas Karalistes Nolīgumu par abu minēto valstu iesaistīšanos Šengenas *acquis* īstenošanā, piemērošanā un izstrādē ⁽²⁾.
- (14) Šajā regulā ir respektētas pamattiesības un ievēroti principi, kas jo īpaši atzīti Eiropas Savienības Pamattiesību hartā.
- (15) Šī regula ir akts, kas pieņemts atbilstīgi Šengenas *acquis* vai kā citādi saistīts ar to, kā noteikts 2003. gada Pievienošanās akta 3. panta 2. punktā,

IR PIENĒMUŠI ŠO REGULU.

1. pants

1990. gada Šengenas Konvencijas IV sadaļā iekļauj šādu pantu:

“102.a pants

1. Neskarot 92. panta 1. punktu, 100. panta 1. punktu, 101. panta 1. un 2. punktu, 102. panta 1., 4. un 5. punktu, dalībvalstu dienestiem, kas atbild par transportlīdzekļu reģistrācijas apliecību izdošanu, kā minēts Padomes 1999. gada 29. aprīļa Direktīvā 1999/37/EK par transportlīdzekļu reģistrācijas dokumentiem ^(*), ir tiesības piekļūt turpmāk norādītajiem datiem, kas ievadīti Šengenas Informācijas sistēmā, vienīgi tāpēc, lai pārbaudītu, vai tām reģistrācijai pieteiktie transportlīdzekļi nav zagti, nelikumīgi piesavināti vai pazuduši:

- a) datiem par nozagtiem, piesavinātiem vai pazudušiem mehāniskajiem transportlīdzekļiem, kuru motora tilpums pārsniedz 50 cm³;
- b) datiem par nozagtām, piesavinātām vai pazudušām piekabēm un dzīvojamām piekabēm, kuru pašsvars pārsniedz 750 kg;
- c) datiem par nozagtām, piesavinātām, pazudušām vai nederīgām transportlīdzekļu reģistrācijas apliecībām un transportlīdzekļu numura zīmēm.

Ņemot vērā 2. punktu, katras dalībvalsts tiesību akti reglamentē šādu dienestu piekļuvi minētajiem datiem.

⁽¹⁾ OV L 281, 23.11.1995., 31. lpp. Direktīvā grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 1882/2003 (OV L 284, 31.10.2003., 1. lpp.).

⁽²⁾ OV L 176, 10.7.1999., 31. lpp.

2. Šā panta 1. punktā minētajiem dienestiem, kas ir valsts dienesti, ir tiesības tieši meklēt Šengenas Informācijas sistēmā ievadītos datus, kas norādīti minētajā punktā.

Šā panta 1. punktā minētajiem dienestiem, kas nav valsts dienesti, ir piekļuve Šengenas Informācijas sistēmā ievadītajiem datiem, kas norādīti minētajā punktā, vienīgi ar 101. panta 1. punktā minētās iestādes starpniecību. Minētajai iestādei ir tiesības tieši meklēt datus un nodot tos šiem dienestiem. Attiecīgā dalībvalsts nodrošina to, ka attiecībā uz datiem, ko tiem nodod minētā iestāde, šiem dienestiem un to darbiniekiem ir pienākums ievērot jebkādus ierobežojumus saistībā ar to atļauto izmantojumu.

3. Šīs konvencijas 100. panta 2. punkts neattiecas uz meklēšanu, ko veic saskaņā ar šo pantu. Attiecīgās valsts tiesību akti reglamentē to, kā 1. punktā minētie dienesti dara policijai un tiesu iestādēm zināmu Šengenas Informācijas sistēmā iegūto informāciju, kas rada aizdomas par noziedzīgu nodarījumu.

(*) OV L 138, 1.6.1999., 57. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Komisijas Direktīvu 2003/127/EK (OV L 10, 16.1.2004., 29. lpp.).”

2. pants

1. Šī regula stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

2. To piemēro no ... (*).

3. Tās dalībvalstis, kurās vēl nepiemēro Šengenas *acquis* noteikumus saistībā ar SIS, šo regulu sāk piemērot sešus mēnešus pēc dienas, kad minētie noteikumi stājas spēkā attiecībā uz attiecīgajām dalībvalstīm, kā noteikts Padomes Lēmumā ..., ko šim nolūkam pieņem saskaņā ar attiecīgajām procedūrām.

4. Norvēģijai šīs regulas saturs kļūst saistošs 270 dienas pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

5. Neskarot prasības par paziņošanu, kas noteiktas 8. panta 2. punkta c) apakšpunktā Šengenas Asociācijas nolīgumā ar Norvēģiju un Islandi⁽¹⁾, Norvēģija pirms šā panta 4. punktā minētās dienas informē Padomi un Komisiju, ka ir izpildītas konstitucionālās prasības, lai šīs regulas saturs būtu tai saistošs.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē,

Eiropas Parlamenta vārdā —
priekšsēdētājs

Padomes vārdā —
priekšsēdētājs

(*) Sešus mēnešus pēc šīs regulas publicēšanas dienas.

(1) OV L 176, 10.7.1999., 36. lpp.

PAZIŅOJUMS PAR PADOMES APSVĒRUMIEM

IEVADS

1. 2003. gada 3. septembrī Komisija iesniedza Padomei priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulai, ar ko groza noteikumus Konvencijā, ar ko īsteno 1985. gada 14. jūnija Šengenas Nolīgumu par pakāpenisku kontroles atcelšanu pie kopīgām robežām, attiecībā uz to iestāžu un dienestu pieeju Šengenas Informācijas sistēmai, kuri dalībvalstīs ir atbildīgi par transportlīdzekļu reģistrācijas apliecību izdošanu.
2. 2004. gada 9. novembrī Pastāvīgo pārstāvju komiteja apstiprināja politisko vienošanos par šo regulas projektu. Pēc minētā projekta juridiskas/lingvistiskas pārskatīšanas Padome pieņems kopēju nostāju 2004. gada 22. decembrī.

GROZĪJUMI

3. Parlaments sniedza savu atzinumu ⁽¹⁾ 2004. gada 1. aprīlī, ierosinot 10 grozījumus ⁽²⁾.
4. Visi grozījumi, ko Parlaments ierosināja un kas bija pieņemami Komisijai (grozījumi Nr. 1, 2, 3, 5, 6 un 7), ir iekļauti tekstā. Grozījums Nr. 8, par kuru ziņots, ka tas nav pieņemams Komisijai ⁽³⁾, taču attiecība uz kuru Komisijas dienesti ir norādījuši, ka tas ir pieņemams, arī tika iekļauts kopējā nostājā.
5. Pārējie grozījumi (grozījums Nr. 4, 10 un 11), kas nebija Komisijai pieņemami, nav iekļauti kopējā nostājā, jo pastāv uzskats, ka pašreizējā regulas projektā nav sniegts attiecīgi pareizs un pietiekošs juridiskais pamats minētajiem noteikumiem.
6. Tomēr attiecībā uz grozījumu Nr. 4 Padome apzinās, ka pašreizējā regulas projekta redakcijā ir ņemts vērā, ka pirms regulas stāšanās spēkā būs kļuvuši piemērojami noteikumi Padomes Lēmuma projektā par dažu jaunu Šengenas Informācijas sistēmas funkciju ieviešanu, tostarp attiecībā uz cīņu pret terorismu. Tā kā par Padomes Lēmuma projektu jau panākta vienošanās un tā pieņemšana ir atkarīga vienīgi no vienas palikušas parlamentārās atrunas atcelšanas, Padome vēlas paturēt pašreizējo redakciju. Šo jautājumu atkal rūpīgi izskatīs otrajā lasījumā, ņemot vērā panākto progresu saistībā ar minēto Padomes Lēmuma projektu attiecīgajā brīdī.

⁽¹⁾ OV C 103 E, 29.4.2004., 794. lpp.

⁽²⁾ Parlamenta pirmā lasījuma rezultāti ir izklāstīti dokumentā 7965/04 CODEC 485 SIRIS 49 COMIX 231.

⁽³⁾ Sk. dokumentu 7965/04 CODEC 485 SIRIS 49 COMIX 231.

KOPĒJĀ NOSTĀJA (EK) Nr. 16/2005,**ko Padome pieņēmusi 2005. gada 24. janvārī,****lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes ... Direktīvu 2005/.../EK, ar ko groza Padomes Direktīvu 76/115/EEK par dalībvalstu tiesību aktu tuvināšanu attiecībā uz mehānisko transportlīdzekļu drošības jostu stiprinājumiem****(Dokuments attiecas uz EEZ)**

(2005/C 111 E/03)

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu, un jo īpaši tā 95. pantu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu⁽¹⁾,rīkojoties saskaņā ar Līguma 251. pantā noteikto procedūru⁽²⁾,

tā kā:

(1) Pētījumi rāda, ka drošības jostu un ierobežotājsistēmu lietošana var palīdzēt ievērojami mazināt bojāgājušo skaitu un miesas bojājumu smagumu nelaimes gadījumos, pat apgāšanās gadījumos. To uzstādīšana visu kategoriju transportlīdzekļos noteikti būtu nozīmīgs solis pretīm satiksmes drošības uzlabošanai un tādējādi glābtu dzīvības.

(2) Sabiedrība gūtu būtisku labumu, ja visus transportlīdzekļus apgādātu ar drošības jostām.

(3) Eiropas Parlaments 1986. gada 18. februāra Rezolūcijā par kopējiem pasākumiem, kuru mērķis ir mazināt satiksmes negadījumu skaitu un kuri ir Kopienas satiksmes drošības programmas daļa⁽³⁾, uzsvēra, ka visiem pasažieriem, arī bērniem, jānosaka par pienākumu lietot drošības jostas, izņemot sabiedriskajos pasažieru transportlīdzekļos. Tādējādi ir jānosaka atšķirība starp sabiedriskajiem pasažieru autobusiem un citiem transportlīdzekļiem attiecībā uz drošības jostu un/vai ierobežotājsistēmu obligātu uzstādīšanu.

(4) Saskaņā ar Padomes 1970. gada 6. februāra Direktīvu 70/156/EEK par dalībvalstu tiesību aktu tuvināšanu attiecībā uz mehānisko transportlīdzekļu un to piekabju tipa apstiprinājumu⁽⁴⁾ Kopienas tipa apstiprināšanas sistēma tika

piemērota tikai attiecībā uz visiem jaunajiem M₁ kategorijas transportlīdzekļiem no 1998. gada 1. janvāra. Tādējādi tikai šie transportlīdzekļi ir jāapriko ar stiprinājumiem, kas paredzēti drošības jostām un/vai ierobežotājsistēmām, kuri atbilst Direktīvas 76/115/EEK⁽⁵⁾ noteikumiem.

(5) Kamēr Kopienas tipa apstiprināšanas sistēma nav attiecīnāta uz visām transportlīdzekļu kategorijām, satiksmes drošības interesēs būtu jāievieš prasība ierīkot stiprinājumus, kas paredzēti drošības jostām un/vai ierobežotājsistēmām, transportlīdzekļos, kas pieder pie citām kategorijām nekā M₁.

(6) Direktīva 76/115/EEK jau paredz visus tehniskos un administratīvos noteikumus, kas ļauj to transportlīdzekļu tipa apstiprināšanu, kuri pieder pie citām kategorijām nekā M₁. Tādējādi dalībvalstīm nav jāievieš papildu noteikumi.

(7) Kopš stājusies spēkā Komisijas 1996. gada 17. jūnija Direktīva 96/38/EK, ar ko tehnikas attīstībai pielāgo Padomes Direktīvu 76/115/EEK attiecībā uz mehānisko transportlīdzekļu drošības jostu stiprinājumiem, vairākas dalībvalstis jau ir noteikušas par pienākumu pildīt tajā paredzētos noteikumus attiecībā uz transportlīdzekļiem, kas pieder pie citām kategorijām nekā M₁. Ražotāji un to piegādātāji tātad ir attīstījuši piemērotu tehnoloģiju.

(8) Attiecīgi būtu jāgroza Direktīva 76/115/EEK.

(9) Tā kā dalībvalstis nevar pienācīgi sasniegt šīs direktīvas mērķi, proti, satiksmes drošības uzlabošanu, ieviešot obligātu drošības jostu ierīkošanu dažu kategoriju transportlīdzekļos, un tāpēc darbības mēroga dēļ to var labāk sasniegt Kopienas līmenī, Kopiena var noteikt pasākumus atbilstīgi Līguma 5. pantā izklāstītajam subsidiaritātes principam. Saskaņā ar minētajā pantā izklāstīto proporcionalitātes principu šī direktīva neparedz neko tādu, kas nebūtu samērīgs ar minēto mērķi,

⁽¹⁾ OV C 80, 30.3.2004., 8. lpp.

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta 2003. gada 17. decembra Atzinums (OV C 91 E, 15.4.2004., 496. lpp.), Padomes 2004. gada 24. janvāra Kopējā nostāja un Eiropas Parlamenta Nostāja (Oficiālajā Vēstnesī vēl nav publicēta).

⁽³⁾ OV C 68, 24.3.1986., 35. lpp.

⁽⁴⁾ OV L 42, 23.2.1970., 1. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Komisijas Direktīvu 2004/78/EK (OV L 153, 30.4.2004., 103. lpp.).

⁽⁵⁾ OV L 24, 30.1.1976., 6. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Komisijas Direktīvu 96/38/EK (OV L 187, 26.7.1996., 95. lpp.).

IR PIEŅĒMUŠI ŠO DIREKTĪVU.

2. pants

1. pants

Direktīvas 76/115/EEK grozījumi

Ar šo Direktīvu 76/115/EEK groza šādi:

1. Direktīvas 2. pantam pievieno šādu daļu:

“M₂ un M₃ kategorijas transportlīdzekļus sīkāk iedala klasēs, kas definētas I pielikuma 2. iedaļā Eiropas Parlamenta un Padomes 2001. gada 20. novembra Direktīvā 2001/85/EK, kas attiecas uz īpašiem noteikumiem transportlīdzekļiem, kurus lieto pasažieru pārvadāšanai un kuros papildus auto-vadītāja sēdvietai ir vairāk nekā astoņas sēdvietas (*).”

(*) OV L 42, 13.2.2002., 1. lpp.”

2. Direktīvas I pielikumu groza šādi:

a) svītro 1.9. punktu;

b) pielikuma 4.3.1. punktu aizstāj ar šādu punktu:

“4.3.1. M₁, M₂ (III un B klases), M₃ (III un B klases) un N kategorijas transportlīdzekļiem jābūt aprīkoti ar drošības jostu stiprinājumiem, kas atbilst šīs direktīvas prasībām.”;

c) pielikuma 4.3.8. punktu aizstāj ar šādu punktu:

“4.3.8. Sēdvietām, ko paredzēts lietot tikai stāvošā transportlīdzeklī, kā arī jebkāda transportlīdzekļa jebkādiem sēdekļiem, uz ko neattiecas 4.3.1. līdz 4.3.5. punkts, jostu stiprinājumi nav obligāti. Ja transportlīdzeklis ir aprīkots ar stiprinājumiem šādiem sēdekļiem, šiem stiprinājumiem jāatbilst šīs direktīvas noteikumiem.

Tomēr jebkādam stiprinājumam, ko paredzēts lietot tikai kopā ar invalīda jostu vai jebkādu citu ierobežotājsistēmu, kas minēta 2.a pantā Padomes 1977. gada 28. jūnija Direktīvā 77/541/EEK par dalībvalstu tiesību aktu tuvināšanu attiecībā uz mehānisko transportlīdzekļu drošības jostām un ierobežotājsistēmām (*), nav jāatbilst šīs direktīvas prasībām, ja tas ir projektēts un uzbūvēts saskaņā ar valsts tiesību aktu prasībām, lai nodrošinātu maksimālo iespējamo drošības līmeni.

(*) OV L 220, 29.8.1977., 95. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar 2003. gada Pievienošanās aktu.”

Pasākumi attiecībā uz invalīdiem

Ne vēlāk kā ... (*) Komisija izskata īpašas procedūras, lai saskaņotu prasības stiprinājumiem, ko paredzēts lietot tikai kopā ar invalīda jostu vai jebkādu citu ierobežotājsistēmu, kas minēta Direktīvas 77/541/EEK 2.a pantā, par pamatu ņemot spēkā esošos starptautiskus standartus un valstu tiesību aktu prasības, lai nodrošinātu šai direktīvai līdzvērtīgu drošības līmeni. Vajadzības gadījumā Komisija iesniedz pasākumu projektu. Šīs direktīvas grozījumus pieņem saskaņā ar Direktīvas 70/156/EEK 13. pantu.

3. pants

Īstenošana

1. No ... (**) saistībā ar drošības jostu stiprinājumiem, kas atbilst ar šo direktīvu grozītajā Direktīvā 76/115/EEK noteiktajām prasībām, dalībvalstis:

a) neatsakās piešķirt EK tipa apstiprinājumu vai valsts tipa apstiprinājumu attiecībā uz transportlīdzekļa tipu;

b) neaizliedz jaunu transportlīdzekļu reģistrāciju, pārdošanu vai ekspluatācijas uzsākšanu.

2. No ... (***) saistībā ar drošības jostu stiprinājumiem, kas neatbilst ar šo direktīvu grozītajā Direktīvā 76/115/EEK noteiktajām prasībām, dalībvalstis attiecībā uz jauna tipa transportlīdzekļiem:

a) vairs nepiešķir EK tipa apstiprinājumu;

b) atsakās piešķirt valsts tipa apstiprinājumu.

3. No ... (****) saistībā ar drošības jostu stiprinājumiem, kas neatbilst ar šo direktīvu grozītajā Direktīvā 76/115/EEK noteiktajām prasībām, dalībvalstis:

a) uzskata, ka atbilstības sertifikāti, kas nāk kopā ar jauniem transportlīdzekļiem, vairs nav derīgi Direktīvas 70/156/EEK 7. panta 1. punkta mērķiem;

b) atsaka jaunu transportlīdzekļu reģistrāciju, pārdošanu vai ekspluatācijas uzsākšanu, izņemot gadījumus, kad izmanto Direktīvas 70/156/EEK 8. panta 2. punkta noteikumus.

(*) 24 mēnešus pēc 4. panta 2. punktā minētās dienas.

(**) Šīs direktīvas 4. panta 2. punktā minētā diena.

(***) Sešus mēnešus pēc 1. punktā minētās dienas.

(****) 18 mēnešus pēc 1. punktā minētās dienas.

4. pants

Transponēšana

1. Dalībvalstis pieņem un publicē normatīvos un administratīvos aktus, kas vajadzīgi, lai līdz ... (*) panāktu atbilstību šai direktīvai. Dalībvalstis par to tūlīt informē Komisiju.
2. Dalībvalstis piemēro šos aktus no ... (**).
3. Kad dalībvalstis pieņem šos tiesību aktus, tajos ietver atsauci uz šo direktīvu vai arī šādu atsauci pievieno to oficiālai publikācijai. Dalībvalstis nosaka metodes, kā izdarīt šādas atsauces.
4. Dalībvalstis dara Komisijai zināmus to savu tiesību aktu galvenos noteikumus, ko tās pieņem jomā, uz kuru attiecas šī direktīva.

5. pants

Stāšanās spēkā

Šī direktīva stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

6. pants

Adresāti

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

Briselē,

Eiropas Parlamenta vārdā —
priekšsēdētājs

Padomes vārdā —
priekšsēdētājs

(*) Sešus mēnešus pēc šīs direktīvas spēkā stāšanās dienas.

(**) Sešus mēnešus un vienu dienu pēc šīs direktīvas spēkā stāšanās dienas.

PAZIŅOJUMS PAR PADOMES APSVĒRUMIEM

I. IEVADS

Ierosinātā direktīva, ko Komisija iesniedza 2003. gada 20. jūnijā ⁽¹⁾, pamatojas uz EK Līguma 95. pantu.

Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komiteja sniedza atzinumu ⁽²⁾ 2003. gada 10. decembrī.

Eiropas Parlaments pabeidza pirmo lasījumu un sniedza atzinumu 2003. gada 17. decembrī ⁽³⁾.

2005. gada 24. janvārī Padome pieņēma kopējo nostāju, kā izklāstīts dok. 11933/04.

II. MĒRĶIS

Ierosinātās direktīvas mērķis ir grozīt Padomes 1975. gada 18. decembra Direktīvu 76/115/EEK par dalībvalstu tiesību aktu tuvināšanu attiecībā uz mehānisko transportlīdzekļu drošības jostu stiprinājumiem, kurā jaunākie grozījumi izdarīti ar Komisijas Direktīvu 96/38/EK, lai ieviestu obligātu drošības jostu ierīkošanu visu kategoriju transportlīdzekļos, izņemot pasažieru automašīnas.

Zemāk norādītās divas direktīvas arī attiecas uz drošības jostu ierīkošanu transportlīdzekļos:

- Padomes 1974. gada 22. jūlija Direktīva 74/408/EEK par dalībvalstu tiesību aktu tuvināšanu attiecībā uz mehānisko transportlīdzekļu sēdekļiem, kurā jaunākie grozījumi izdarīti ar Komisijas Direktīvu 96/37/EK,
- Padomes 1977. gada 28. jūnija Direktīva 77/541/EEK par dalībvalstu tiesību aktu tuvināšanu attiecībā uz mehānisko transportlīdzekļu drošības jostām un ierobežotājsistēmām, kurā jaunākie grozījumi izdarīti ar Komisijas Direktīvu 2003/3/EK.

Lai panāktu obligātu drošības jostu ierīkošanu visos transportlīdzekļos, Komisija ir ierosinājusi tehnisku apsvērumu dēļ izdarīt grozījumus visās trijās direktīvās vienlaicīgi.

Ņemot vērā, ka ierosinātās rīcības galamērķis ir uzlabot satiksmes drošību, direktīvas būtu jāpieņem vienlaicīgi un jāievieš vienā un tajā pašā dienā.

III. KOPĒJĀS NOSTĀJAS ANALĪZE

1. Vispārīgi

Kopējā nostājā, kas pieņemta vienbalsīgi, Padome:

- ir grozījusi 1. pantu, lai dalībvalstis varētu nepiemērot direktīvas noteikumus tiem drošības jostu un ierobežotājsistēmu stiprinājumiem, kas domāti invalīdiem,
- ir iekļāvusi jaunu pantu, aicinot Komisiju izskatīt īpašas procedūras to prasību saskaņošanai, kas attiecas uz invalīdiem,
- 3. pantā ir atlikusi uz vēlāku laiku vairākus spēkā stāšanās datumus,
- ir noraidījusi četrus EP grozījumus, kuri paredzēja 1. pantā iekļaut prasību ierīkot divpunktu drošības jostu stiprinājumus sāniski novietotiem sēdekļiem tūrisma autobusus, jo Padome piekrīt Komisijas uzskatam par visu veidu transportlīdzekļu sāniski novietoto sēdekļu bīstamību.

⁽¹⁾ Dok. 10887/03 ENT 114 CODEC 908.

⁽²⁾ OV C 80, 30.3.2004., 8. lpp.

⁽³⁾ OV C 91 E, 15.4.2004., 496. lpp.

2. Jauni kopējās nostājas elementi salīdzinājumā ar Komisijas priekšlikumu

1. *panta 2. punkts*

Komisijas teksts ir pilnveidots ar īpašiem noteikumiem par to drošības jostu un ierobežotājsistēmu stiprinājumiem, kas domāti invalīdiem, atbrīvojot šos stiprinājumus no direktīvas tehnisko prasību piemērošanas.

2. *pants*

Ir pievienots jauns pants, aicinot Komisiju vajadzības gadījumā iesniegt pasākumu projektus to tiesību aktu saskaņošanai, kuri attiecas uz drošības jostām un ierobežotājsistēmām, kas paredzēti invalīdiem.

3. *pants (bijušais 2. pants)*

Visi datumi, kas attiecas uz šīs direktīvas ieviešanu, atlikti un aizvietoti ar nenoteiktiem datumiem, kuri atkarīgi no šīs jaunās direktīvas pieņemšanas datuma.

IV. SECINĀJUMI

Kopējo nostāju, kura kopumā atbilst Komisijas priekšlikumam, Padome pieņēmusi vienbalsīgi. Izmaiņas Komisijas priekšlikumā attiecas galvenokārt uz atbrīvojumu, kas piešķirts attiecībā uz invalīdiem domāto drošības jostu un ierobežotājsistēmu stiprinājumiem un uz šīs direktīvas transponēšanas un spēkā stāšanās datumiem, kas mainīti.

KOPĒJĀ NOSTĀJA (EK) Nr. 17/2005,**ko Padome pieņēmusi 2005. gada 24. janvārī,****lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes ... Direktīvu 2005/.../EK, ar ko groza Padomes Direktīvu 77/541/EEK par dalībvalstu tiesību aktu tuvināšanu attiecībā uz mehānisko transportlīdzekļu drošības jostām un ierobežotājsistēmām****(Dokuments attiecas uz EEZ)**

(2005/C 111 E/04)

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu, un jo īpaši tā 95. pantu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atziņumu ⁽¹⁾,rīkojoties saskaņā ar Līguma 251. pantā noteikto procedūru ⁽²⁾,

tā kā:

- (1) Pētījumi rāda, ka drošības jostu un ierobežotājsistēmu lietošana var palīdzēt ievērojami mazināt bojāgājušo skaitu un miesas bojājumu smagumu nelaimes gadījumos, pat apgāšanās gadījumos. To uzstādīšana visu kategoriju transportlīdzekļos noteikti būtu nozīmīgs solis pretim satiksmes drošības uzlabošanai un tādējādi glābtu dzīvības.
- (2) Sabiedrība gūtu būtisku labumu, ja visus transportlīdzekļus apgādātu ar drošības jostām.
- (3) Eiropas Parlaments 1986. gada 18. februāra Rezolūcijā par kopējiem pasākumiem, kuru mērķis ir mazināt satiksmes negadījumu skaitu un kuri ir Kopienas satiksmes drošības programmas daļa ⁽³⁾, uzsvēra, ka visiem pasažieriem, arī bērniem, jānosaka par pienākumu lietot drošības jostas, izņemot sabiedriskajos pasažieru transportlīdzekļos. Tādējādi ir jānosaka atšķirība starp sabiedriskajiem pasažieru autobusiem un citiem transportlīdzekļiem attiecībā uz drošības jostu un/vai ierobežotājsistēmu obligātu uzstādīšanu.
- (4) Saskaņā ar Padomes 1970. gada 6. februāra Direktīvu 70/156/EEK par dalībvalstu tiesību aktu tuvināšanu attiecībā uz mehānisko transportlīdzekļu un to piekabju tipa apstiprinājumu ⁽⁴⁾ Kopienas tipa apstiprināšanas sistēma tika piemērota tikai attiecībā uz visiem jaunajiem M₁ kategorijas transportlīdzekļiem no 1998. gada 1. janvāra.

Tādējādi tikai šie transportlīdzekļi ir jāapriko ar drošības jostām un/vai ierobežotājsistēmām, kuri atbilst Direktīvas 77/541/EEK ⁽⁵⁾ noteikumiem.

- (5) Kamēr Kopienas tipa apstiprināšanas sistēma nav attiecināta uz visām transportlīdzekļu kategorijām, satiksmes drošības interesēs būtu jāievieš prasība ierīkot drošības jostas un/vai ierobežotājsistēmas transportlīdzekļos, kas pieder pie citām kategorijām nekā M₁.
- (6) Direktīva 77/541/EEK jau paredz visus tehniskos un administratīvos noteikumus, kas ļauj to transportlīdzekļu tipa apstiprināšanu, kuri pieder pie citām kategorijām nekā M₁. Tādējādi dalībvalstīm nav jāievieš papildu noteikumi.
- (7) Kopš stājusies spēkā Komisijas 1996. gada 17. jūnija Direktīva 96/36/EK, ar ko tehnikas attīstībai pielāgo Padomes Direktīvu 77/541/EEK attiecībā uz mehānisko transportlīdzekļu drošības jostām un ierobežotājsistēmām ⁽⁶⁾, vairākas dalībvalstis jau ir noteikušas par pienākumu pildīt tajā paredzētos noteikumus attiecībā uz transportlīdzekļiem, kas pieder pie citām kategorijām nekā M₁. Ražotāji un to piegādātāji tātad ir attīstījuši piemērotu tehnoloģiju.
- (8) Eiropas Parlamenta un Padomes 2001. gada 20. novembra Direktīva 2001/85/EK, kas attiecas uz īpašiem noteikumiem transportlīdzekļiem, kurus lieto pasažieru pārvadāšanai un kuros papildus autovadītāja sēdvietai ir vairāk nekā astoņas sēdvietas ⁽⁷⁾, paredz iespēju personām ar kustību traucējumiem, tostarp invalīdiem, vieglāk piekļūt pasažieru pārvadāšanai izmantojamiem transportlīdzekļiem ar vairāk nekā astoņām sēdvietām. Dalībvalstīm jāļauj dot atļaujas ierīkot drošības jostas un/vai ierobežotājsistēmas, kas neatbilst Direktīvas 77/541/EEK tehniskajām specifikācijām, bet kas ir īpaši projektētas, lai nodrošinātu cilvēku drošību tādos transportlīdzekļos.

⁽¹⁾ OV C 80, 30.3.2004., 10. lpp.⁽²⁾ Eiropas Parlamenta 2003. gada 17. decembra Atzinums (OV C 91 E, 15.4.2004., 491. lpp.), Padomes 2004. gada 24. janvāra Kopējā nostāja un Eiropas Parlamenta Nostāja (Oficiālajā Vēstnesī vēl nav publicēta).⁽³⁾ OV C 68, 24.3.1986., 35. lpp.⁽⁴⁾ OV L 42, 23.2.1970., 1. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Komisijas Direktīvu 2004/78/EK (OV L 153, 30.4.2004., 103. lpp.).⁽⁵⁾ OV L 220, 29.8.1977., 95. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar 2003. gada Pievienošanās aktu.⁽⁶⁾ OV L 178, 17.7.1996., 15. lpp.⁽⁷⁾ OV L 42, 13.2.2002., 1. lpp.

(9) Attiecīgi būtu jāgroza Direktīva 77/541/EEK.

(10) Tā kā dalībvalstis nevar pienācīgi sasniegt šīs direktīvas mērķi, proti, satiksmes drošības uzlabošanu, ieviešot obligātu drošības jostu ierīkošanu dažu kategoriju transportlīdzekļos, un tāpēc darbības mēroga dēļ to var labāk sasniegt Kopienas līmenī, Kopiena var noteikt pasākumus atbilstīgi Līguma 5. pantā izklāstītajam subsidiaritātes principam. Saskaņā ar minētajā pantā izklāstīto proporcionalitātes principu šī direktīva neparedz neko tādu, kas nebūtu samērīgs ar minēto mērķi,

IR PIEŅĒMUŠI ŠO DIREKTĪVU.

1. pants

Direktīvas 77/541/EEK grozījumi

Ar šo Direktīvu 77/541/EEK groza šādi:

1. Iekļauj šādu pantu:

“2.a pants

1. Dalībvalstis saskaņā ar saviem tiesību aktiem var ļaut ierīkot citādas drošības jostas vai ierobežotājsistēmas nekā tās, uz ko attiecas šī direktīva, ja tās ir paredzētas invalīdiem.

2. Dalībvalstis var arī nepiemērot šīs direktīvas prasības ierobežotājsistēmām, kuras izstrādātas, lai atbilstu VII pielikumam Eiropas Parlamenta un Padomes 2001. gada 20. novembra Direktīvā 2001/85/EK, kas attiecas uz īpašiem noteikumiem transportlīdzekļiem, kurus lieto pasažieru pārvadāšanai un kuros papildus autovadītāja sēdvietai ir vairāk nekā astoņas sēdvietas (*).

3. Šīs direktīvas I pielikuma 3.2.1. punkta prasības nepiemēro drošības jostām un ierobežotājsistēmām, uz ko attiecas 1. un 2. punkts.

(*) OV L 42, 13.2.2002., 1. lpp.”

2. Direktīvas 9. pantam pievieno šādu daļu:

“M₂ un M₃ kategorijas transportlīdzekļus sīkāk iedala klasēs, kas definētas Direktīvas 2001/85/EK I pielikuma 2. iedaļā.”

3. Direktīvas I pielikumu groza šādi:

a) svītro zemspēdas piezīmi, kas attiecas uz 3.1. punktu;

b) pielikuma 3.1.1. punktu aizstāj ar šādu punktu:

“3.1.1. Izņemot sēdvietas, ko paredzēts lietot tikai stāvošā transportlīdzeklī, M₁, M₂ (III un B klases), M₃ (III un B klases) un N kategorijas transportlīdzekļu sēdekļiem jābūt aprīkoti ar drošības jostām un/vai ierobežotājsistēmām, kas atbilst šīs direktīvas prasībām.

I, II vai A klases transportlīdzekļiem, kas pieder pie M₂ vai M₃ kategorijas, var ierīkot drošības jostas un/vai ierobežotājsistēmas, ja tās atbilst šīs direktīvas prasībām.”

2. pants

Pasākumi attiecībā uz invalīdiem

Ne vēlāk kā (*) Komisija izskata īpašas procedūras, lai saskaņotu prasības drošības jostām, kas domātas invalīdiem, par pamatu ņemot spēkā esošos starptautiskus standartus un valstu tiesību aktu prasības, lai nodrošinātu šai direktīvai līdzvērtīgu drošības līmeni. Vajadzības gadījumā Komisija iesniedz pasākumu projektu. Šīs direktīvas grozījumus pieņem saskaņā ar Direktīvas 70/156/EEK 13. pantu.

3. pants

Īstenošana

1. No (**) saistībā ar tādu drošības jostu un/vai ierobežotājsistēmu ierīkošanu, kas atbilst ar šo direktīvu grozītajā Direktīvā 77/541/EEK noteiktajām prasībām, dalībvalstis:

a) neatsakās piešķirt EK tipa apstiprinājumu vai valsts tipa apstiprinājumu attiecībā uz transportlīdzekļa tipu;

b) neaizliedz jaunu transportlīdzekļu reģistrāciju, pārdošanu vai ekspluatācijas uzsākšanu.

2. No (***) saistībā ar tādu drošības jostu un/vai ierobežotājsistēmu ierīkošanu, kas neatbilst ar šo direktīvu grozītajā Direktīvā 77/541/EEK noteiktajām prasībām, dalībvalstis attiecībā uz jauna tipa transportlīdzekļiem:

a) vairs nepiešķir EK tipa apstiprinājumu;

b) atsakās piešķirt valsts tipa apstiprinājumu.

(*) 24 mēnešus pēc 4. panta 2. punktā minētās dienas.

(**) Šīs direktīvas 4. panta 2. punktā minētā diena.

(***) Sešus mēnešus pēc 1. punktā minētās dienas.

3. No (*) saistībā ar tādu drošības jostu un/vai ierobežotājsistēmu ierīkošanu, kas neatbilst ar šo direktīvu grozītajā Direktīvā 77/541/EEK noteiktajām prasībām, dalībvalstis:

- a) uzskata, ka atbilstības sertifikāti, kas nāk kopā ar jauniem transportlīdzekļiem, vairs nav derīgi Direktīvas 70/156/EEK 7. panta 1. punkta mērķiem;
- b) atsaka jaunu transportlīdzekļu reģistrāciju, pārdošanu vai ekspluatācijas uzsākšanu, izņemot gadījumus, kad izmanto Direktīvas 70/156/EEK 8. panta 2. punkta noteikumus.

4. pants

Transponēšana

1. Dalībvalstis pieņem un publicē normatīvos un administratīvos aktus, kas vajadzīgi, lai līdz ... (**) panāktu atbilstību šai direktīvai. Dalībvalstis par to tūlīt informē Komisiju.

2. Dalībvalstis piemēro šos aktus no ... (***).

3. Kad dalībvalstis pieņem šos tiesību aktus, tajos ietver atsauci uz šo direktīvu vai arī šādu atsauci pievieno to oficiālai publikācijai. Dalībvalstis nosaka metodes, kā izdarīt šādas atsaucis.

4. Dalībvalstis dara Komisijai zināmus to savu tiesību aktu galvenos noteikumus, ko tās pieņem jomā, uz kuru attiecas šī direktīva.

5. pants

Stāšanās spēkā

Šī direktīva stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī.

6. pants

Adresāti

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

Briselē,

Eiropas Parlamenta vārdā —
priekšsēdētājs

Padomes vārdā —
priekšsēdētājs

(*) 18 mēnešus pēc 1. punktā minētās dienas.

(**) Sešus mēnešus pēc šīs direktīvas spēkā stāšanās dienas.

(***) Sešus mēnešus un vienu dienu pēc šīs direktīvas spēkā stāšanās dienas.

PAZIŅOJUMS PAR PADOMES APSVĒRUMIEM

I. IEVADS

Ierosinātā direktīva, ko Komisija iesniedza 2003. gada 20. jūnijā ⁽¹⁾, pamatojas uz EK Līguma 95. pantu.

Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komiteja sniedza atzinumu ⁽²⁾ 2003. gada 10. decembrī.

Eiropas Parlaments pabeidza pirmo lasījumu un sniedza atzinumu 2003. gada 17. decembrī ⁽³⁾.

2005. gada 24. janvārī Padome pieņēma kopējo nostāju, kā izklāstīts dok. 11934/04.

II. MĒRĶIS

Ierosinātās direktīvas mērķis ir grozīt Padomes 1977. gada 28. jūnija Direktīvu 77/541/EEK par dalībvalstu tiesību aktu tuvināšanu attiecībā uz mehānisko transportlīdzekļu drošības jostām un ierobežotājsistēmām, kurā jaunākie grozījumi izdarīti ar Komisijas Direktīvu 2003/3/EK, ieviešot obligātu drošības jostu ierīkošanu visu kategoriju transportlīdzekļos, izņemot pasažieru automašīnas.

Šādas divas direktīvas arī attiecas uz drošības jostu ierīkošanu transportlīdzekļos:

- Padomes 1974. gada 22. jūlija Direktīva 74/408/EEK par dalībvalstu tiesību aktu tuvināšanu attiecībā uz mehānisko transportlīdzekļu sēdekļiem, kurā jaunākie grozījumi izdarīti ar Komisijas Direktīvu 96/37/EK,
- Padomes 1975. gada 18. decembra Direktīva 76/115/EEK par dalībvalstu tiesību aktu tuvināšanu attiecībā uz mehānisko transportlīdzekļu drošības jostu stiprinājumiem, kurā jaunākie grozījumi izdarīti ar Komisijas Direktīvu 96/38/EK.

Lai panāktu obligātu drošības jostu ierīkošanu visos transportlīdzekļos, Komisija ir ierosinājusi tehnisku apsvērumu dēļ izdarīt grozījumus visās trijās direktīvās vienlaicīgi.

Ņemot vērā, ka ierosinātās rīcības galamērķis ir uzlabot satiksmes drošību, direktīvas būtu jāpieņem vienlaicīgi un jāievieš vienā un tajā pašā dienā.

III. KOPĒJĀS NOSTĀJAS ANALĪZE

1. Vispārīgi

Kopējā nostājā, kas pieņemta vienbalsīgi, Padome:

- ir grozījusi 1. pantu, lai dalībvalstis varētu noteikt, ka drošības jostām un ierobežotājsistēmām, kas domātas invalīdiem, nav obligāti jāatbilst direktīvas noteikumiem,
- ir iekļāvusi jaunu pantu, aicinot Komisiju izskatīt īpašu kārtību to prasību saskaņošanai, kas attiecas uz invalīdiem,
- 3. pantā ir atlikusi uz vēlāku laiku vairākus spēkā stāšanās datumus,
- ir noraidījusi EP grozījumu, kas 1. pantā iekļautu prasību ierīkot divpunktu drošības jostas sāniski novietotiem sēdekļiem tūrisma autobusus, jo Padome piekrīt Komisijas uzskatam par visu veidu transportlīdzekļu sāniski novietoto sēdekļu bīstamību.

⁽¹⁾ Dok. 10886/03 ENT 113 CODEC 907.

⁽²⁾ OV C 80, 30.3.2004., 10. lpp.

⁽³⁾ OV C 91 E, 15.4.2004., 491. lpp.

2. Jauni kopējās nostājas elementi salīdzinājumā ar Komisijas priekšlikumu

1. *panta 1. punkts*

Komisijas teksts ir aizstāts ar jaunu tekstu, kurš atļauj nepiemērot direktīvas tehniskos noteikumus drošības jostām un ierobežotājsistēmām, kas domātas invalīdiem.

2. *pants*

Ir iekļauts jauns pants, aicinot Komisiju vajadzības gadījumā iesniegt projektus pasākumiem to tiesību aktu saskaņošanai, kuri attiecas uz drošības jostām un ierobežotājsistēmām, kas domātas invalīdiem.

3. *pants (bijušais 2. pants)*

Visi datumi, kas attiecas uz šīs direktīvas ieviešanu, atlikti un aizvietoti ar nenoteiktiem datumiem, kuri atkarīgi no šīs jaunās direktīvas pieņemšanas datuma.

IV. SECINĀJUMI

Kopējo nostāju, kura kopumā atbilst Komisijas priekšlikumam, Padome pieņēmusi vienbalsīgi. Izmaiņas Komisijas priekšlikumā attiecas galvenokārt uz atbrīvojumu, kas piešķirts attiecībā uz drošības jostām un ierobežotājsistēmām, kuras domātas invalīdiem, un uz šīs direktīvas transponēšanas un spēkā stāšanās datumiem, kas mainīti.

KOPĒJĀ NOSTĀJA (EK) Nr. 18/2005,**ko Padome pieņēmusi 2005. gada 24. janvārī,****lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes ... Direktīvu 2005/.../EK, ar kuru groza Padomes Direktīvu 74/408/EEK, kas attiecas uz mehānisko transportlīdzekļu sēdekļiem, to stiprinājumiem un pagalvjiem****(Dokuments attiecas uz EEZ)**

(2005/C 111 E/05)

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu, un jo īpaši tā 95. pantu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzi-
numu ⁽¹⁾,rīkojoties saskaņā ar Līguma 251. pantā noteikto procedūru ⁽²⁾,

tā kā:

- (1) Pētījumi rāda, ka drošības jostu un ierobežotājsistēmu lietošana var palīdzēt ievērojami mazināt bojāgājušo skaitu un miesas bojājumu smagumu nelaiemes gadījumos, pat apgāšanās gadījumos. To uzstādīšana visu kategoriju transportlīdzekļos noteikti būtu nozīmīgs solis pretim satiksmes drošības uzlabošanai un tādējādi glābtu dzīvības.
- (2) Sabiedrība gūtu būtisku labumu, ja visus transportlīdzekļus apgādātu ar drošības jostām.
- (3) Eiropas Parlaments 1986. gada 18. februāra Rezolūcijā par kopējiem pasākumiem, kuru mērķis ir mazināt satiksmes negadījumu skaitu un kuri ir Kopienas satiksmes drošības programmas daļa ⁽³⁾, uzsvēra, ka visiem pasažieriem, arī bērniem, jānosaka par pienākumu lietot drošības jostas, izņemot sabiedriskajos pasažieru transportlīdzekļos. Tādējādi ir jānosaka atšķirība starp sabiedriskajiem pasažieru autobusiem un citiem transportlīdzekļiem attiecībā uz drošības jostu un/vai ierobežotājsistēmu obligātu uzstādīšanu.
- (4) Saskaņā ar Padomes 1970. gada 6. februāra Direktīvu 70/156/EEK par dalībvalstu tiesību aktu tuvināšanu attiecībā uz mehānisko transportlīdzekļu un to piekabju tipa apstiprinājumu ⁽⁴⁾ Kopienas tipa apstiprināšanas sistēma tika piemērota tikai attiecībā uz visiem jaunajiem M1 kategorijas transportlīdzekļiem no 1998. gada 1. janvāra. Tādējādi tikai šie transportlīdzekļi ir jāapriko ar sēde-

kljiem, sēdekļu stiprinājumiem un pagalvjiem, kas atbilst Direktīvas 74/408/EEK ⁽⁵⁾ noteikumiem.

- (5) Kamēr Kopienas tipa apstiprināšanas sistēma nav attiecināta uz visām transportlīdzekļu kategorijām, satiksmes drošības interesēs būtu jāievieš prasība ierīkot tādus sēdekļus un sēdekļu stiprinājumus, kas sader ar drošības jostu stiprinājumu ierīkošanu, transportlīdzekļos, kas pieder pie citām kategorijām nekā M1.
- (6) Direktīva 74/408/EEK jau paredz visus tehniskos un administratīvos noteikumus, kas ļauj to transportlīdzekļu tipa apstiprināšanu, kuri pieder pie citām kategorijām nekā M1. Tādējādi dalībvalstīm nav jāievieš papildu noteikumi.
- (7) Kopš stājusies spēkā Komisijas 1996. gada 17. jūnija Direktīva 96/37/EK, ar ko tehnikas attīstībai pielāgo Padomes Direktīvu 74/408/EEK ⁽⁶⁾, vairākas dalībvalstis jau ir noteikušas par pienākumu pildīt tajā paredzētos noteikumus attiecībā uz transportlīdzekļiem, kas pieder pie citām kategorijām nekā M1. Ražotāji un to piegādātāji tātad ir attīstījuši piemērotu tehnoloģiju.
- (8) Pētījumi rādīja, ka nav iespējams aprikoēt sāniski vērstus sēdekļus ar drošības jostām, kas nodrošinātu tāda paša līmeņa drošību, kāds ir uz priekšu vērstos sēdekļos sēdošajiem. Drošības apsvērumu dēļ ir jāaizliedz tādu sēdekļu izmantošana dažu kategoriju transportlīdzekļos.
- (9) Attiecīgi būtu jāgroza Direktīva 74/408/EEK.
- (10) Tā kā dalībvalstis nevar pienācīgi sasniegt šīs direktīvas mērķi, proti, satiksmes drošības uzlabošanu, ieviešot obligātu drošības jostu ierīkošanu dažu kategoriju transportlīdzekļos, un tāpēc darbības mēroga dēļ to var labāk sasniegt Kopienas līmenī, Kopiena var noteikt pasākumus atbilstīgi Līguma 5. pantā izklāstītajam subsidiaritātes principam. Saskaņā ar minētajā pantā izklāstīto proporcionalitātes principu šī direktīva neparedz neko tādu, kas nebūtu samērīgs ar minēto mērķi,

⁽¹⁾ OV C 80, 30.3.2004., 6. lpp.⁽²⁾ Eiropas Parlamenta 2003. gada 17. decembra Atzinums (OV C 91 E, 15.4.2004., 487. lpp.), Padomes 2004. gada 24. janvāra Kopēja nostāja un Eiropas Parlamenta Nostāja (Oficiālajā Vēstnesī vēl nav publicēta).⁽³⁾ OV C 68, 24.3.1986., 35. lpp.⁽⁴⁾ OV L 42, 23.2.1970., 1. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Komisijas Direktīvu 2004/78/EK (OV L 153, 30.4.2004., 103. lpp.).⁽⁵⁾ OV L 221, 12.8.1974. 1. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar 2003. gada Pievienošanās aktu.⁽⁶⁾ OV L 186, 25.7.1996., 28. lpp.

IR PIEŅĒMUSI ŠO DIREKTĪVU.

leņķi, mazāku par $+10^\circ$ vai -10° attiecībā pret transportlīdzekļa vertikālās simetrijas plakni.

1. pants

Direktīvas 74/408/EEK grozījumi

Ar šo Direktīvā 74/408/EEK izdara šādus grozījumus:

1. Direktīvas 1. pantu groza šādi:

a) panta 1. punktam pievieno šādu daļu:

"M₂ un M₃ kategorijas transportlīdzekļus sīkāk iedala klasēs, kas definētas I pielikuma 2. iedaļā Eiropas Parlamenta un Padomes 2001. gada 20. novembra Direktīvā 2001/85/EK, kas attiecas uz īpašiem noteikumiem transportlīdzekļiem, kurus lieto pasažieru pārvadāšanai un kuros papildus autovadītāja sēdvietai ir vairāk nekā astoņas sēdvietas (*).

(*) OV L 42, 13.2.2002., 1. lpp.;

b) panta 2. punktu aizstāj ar šādu punktu:

"2. Šo direktīvu nepiemēro uz aizmuguri vērstiem sēdekļiem."

2. Iekļauj šādu pantu:

"3.a pants

1. M₁, N₁, M₂ (III un B klases) un M₃ (III un B klases) kategorijas transportlīdzekļos ir aizliegts ierīkot sāniski vērstus sēdekļus.

2. Šā panta 1. punkts neattiecas uz neatliekamās medicīniskās palīdzības transportlīdzekļiem un transportlīdzekļiem, kas uzskaitīti Direktīvas 70/156/EEK 8. panta 1. punkta pirmajā ievilkumā."

3. Direktīvas II pielikumu groza šādi:

a) pielikuma 1.1. punktu aizstāj ar šādu punktu:

"1.1. Šā pielikuma prasības nepiemēro uz aizmuguri vērstiem sēdekļiem vai pagalvjiem, ar ko aprīkoti šādi sēdekļi.;

b) pielikuma 2.3. punktu aizstāj ar šādu punktu:

"2.3. "Sēdekļis" ir konstrukcija, kas var būt vai nebūt transportlīdzekļa korpusa neatņemama sastāvdaļa, kam ir apvalks un kas paredzēta sēdēšanai vienam pieaugušam cilvēkam. Šis termins attiecas gan uz atsevišķiem sēdekļiem, gan uz sola daļu, kas paredzēta sēdēšanai vienai personai.

Atkarībā no tā orientācijas sēdekli definē šādi:

2.3.1. "Uz priekšu vērst sēdekļis" ir sēdekļis, ko var izmantot, transportlīdzeklim pārvietojoties, un kas ir vērst uz transportlīdzekļa priekšpusi tādejādi, ka sēdekļa vertikālā simetrijas plakne veido

2.3.2. "Uz aizmuguri vērst sēdekļis" ir sēdekļis, ko var izmantot, transportlīdzeklim pārvietojoties, un kas ir vērst uz transportlīdzekļa aizmuguri tādejādi, ka sēdekļa vertikālā simetrijas plakne veido leņķi, mazāku par $+10^\circ$ vai -10° attiecībā pret transportlīdzekļa vertikālās simetrijas plakni.

2.3.3. "Sāniski vērst sēdekļis" ir sēdekļis, kas izvietots attiecībā pret transportlīdzekļa vertikālās simetrijas plakni tā, ka tas neatbilst nevienai no definīcijām, kas iepriekš dotas 2.3.1. vai 2.3.2. punktā.;

c) pielikuma 2.9. punktu svīturo.

4. Direktīvas III pielikuma 2.5. punktu aizstāj ar šādu punktu:

"2.5. "Sēdekļis" ir konstrukcija, ieskaitot tās apvalku un stiprinājuma savienotājelementus, kuru var piestiprināt transportlīdzekļa korpusam un kura paredzēta lietošanai transportlīdzeklī un viena vai vairāku pieaugušu pasažieru sēdēšanai.

Atkarībā no tā orientācijas sēdekli definē šādi:

2.5.1. "Uz priekšu vērst sēdekļis" ir sēdekļis, ko var izmantot, transportlīdzeklim pārvietojoties, un kas ir vērst uz transportlīdzekļa priekšpusi tādejādi, ka sēdekļa vertikālā simetrijas plakne veido leņķi, mazāku par $+10^\circ$ vai -10° attiecībā pret transportlīdzekļa vertikālās simetrijas plakni.

2.5.2. "Uz aizmuguri vērst sēdekļis" ir sēdekļis, ko var izmantot, transportlīdzeklim pārvietojoties, un kas ir vērst uz transportlīdzekļa aizmuguri tādejādi, ka sēdekļa vertikālā simetrijas plakne veido leņķi, mazāku par $+10^\circ$ vai -10° attiecībā pret transportlīdzekļa vertikālās simetrijas plakni.

2.5.3. "Sāniski vērst sēdekļis" ir sēdekļis, kas izvietots attiecībā pret transportlīdzekļa vertikālās simetrijas plakni tā, ka tas neatbilst nevienai no definīcijām, kas iepriekš dotas 2.5.1. vai 2.5.2. punktā."

5. Direktīvas IV pielikumu groza šādi:

a) pielikuma 1.1. punktu aizstāj ar šādu punktu:

"1.1. Šajā pielikumā izklāstītās prasības attiecas uz N₁, N₂ vai N₃ kategorijas transportlīdzekļiem un tiem M₂ un M₃ kategorijas transportlīdzekļiem, uz ko neattiecas III pielikums. Izņemot 2.5. punkta noteikumus, minētās prasības attiecas arī uz sāniski vērstiem sēdekļiem visās transportlīdzekļu kategorijās.;

b) pielikuma 2.4. punktu aizstāj ar šādu punktu:

“2.4. Visiem sēdekļiem, ko var salocīt uz priekšu vai kam ir nolaižamas atzveltnes, automātiski jābloķējas normālā stāvoklī. Šī prasība neattiecas uz sēdekļiem, kas ierīkoti ratiņkrēslu vietās M₂ vai M₃ kategorijas I, II vai A klases transportlīdzekļos.”

2. pants

Īstenošana

1. No (*) saistībā ar sēdekļiem, to stiprinājumiem un pagalmiem, kas atbilst ar šo direktīvu grozītajā Direktīvā 74/408/EEK noteiktajām prasībām, dalībvalstis:

a) neatsakās piešķirt EK tipa apstiprinājumu vai valsts tipa apstiprinājumu attiecībā uz transportlīdzekļa tipu;

b) neaizliedz jaunu transportlīdzekļu reģistrāciju, pārdošanu vai ekspluatācijas uzsākšanu.

2. No (**) saistībā ar sēdekļiem, to stiprinājumiem un pagalmiem, kas neatbilst ar šo direktīvu grozītajā Direktīvā 74/408/EEK noteiktajām prasībām, dalībvalstis attiecībā uz jauna tipa transportlīdzekļiem:

a) vairs nepiešķir EK tipa apstiprinājumu;

b) atsakās piešķirt valsts tipa apstiprinājumu.

3. No (***) saistībā ar sēdekļiem, to stiprinājumiem un pagalmiem, kas neatbilst ar šo direktīvu grozītajā Direktīvā 74/408/EEK noteiktajām prasībām, dalībvalstis:

a) uzskata, ka atbilstības sertifikāti, kas nāk kopā ar jauniem transportlīdzekļiem, vairs nav derīgi Direktīvas 70/156/EEK 7. panta 1. punkta mērķiem;

b) atsaka jaunu transportlīdzekļu reģistrāciju, pārdošanu vai ekspluatācijas uzsākšanu, izņemot gadījumus, kad izmanto Direktīvas 70/156/EEK 8. panta 2. punkta noteikumus.

3. pants

Transponēšana

1. Dalībvalstis pieņem un publicē normatīvos un administratīvos aktus, kas vajadzīgi, lai līdz ... (****) panāktu atbilstību šai direktīvai. Dalībvalstis par to tūlīt informē Komisiju.

2. Dalībvalstis piemēro šos aktus no ... (*****).

3. Kad dalībvalstis pieņem šos tiesību aktus, tajos ietver atsauci uz šo direktīvu vai arī šādu atsauci pievieno to oficiālai publikācijai. Dalībvalstis nosaka metodes, kā izdarīt šādas atsaucis.

4. Dalībvalstis dara Komisijai zināmus to savu tiesību aktu galvenos noteikumus, ko tās pieņem jomā, uz kuru attiecas šī direktīva.

4. pants

Stāšanās spēkā

Šī direktīva stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī.

5. pants

Adresāti

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

Briselē,

Eiropas Parlamenta vārdā —
priekšsēdētājs

Padomes vārdā —
priekšsēdētājs

(*) Šīs direktīvas 3. panta 2. punktā minētā diena.

(**) Sešus mēnešus pēc 1. punktā minētās dienas.

(***) 18 mēnešus pēc 1. punktā minētās dienas.

(****) Sešus mēnešus pēc šīs direktīvas spēkā stāšanās dienas.

(*****) Sešus mēnešus un vienu dienu pēc šīs direktīvas spēkā stāšanās dienas.

PAZIŅOJUMS PAR PADOMES APSVĒRUMIEM

I. IEVADS

Ierosinātā direktīva, kuru Komisija iesniedza 2003. gada 20. jūnijā ⁽¹⁾, pamatojas uz EK līguma 95. pantu.

Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komiteja iesniegusi atzinumu ⁽²⁾ 2003. gada 10. decembrī.

Eiropas Parlaments pabeidza pirmo lasījumu un iesniedza atzinumu 2003. gada 17. decembrī ⁽³⁾.

2005. gada 24. janvārī Padome pieņēma kopējo nostāju, kā izklāstīts dok. 11935/04.

II. MĒRĶIS

Ierosinātās direktīvas mērķis ir grozīt Padomes 1974. gada 22. jūlija Direktīvu 74/408/EEK par dalībvalstu tiesību aktu tuvināšanu attiecībā uz mehānisko transportlīdzekļu sēdekļiem, kurā jaunākie grozījumi izdarīti ar Komisijas Direktīvu 96/37/EK, ieviešot obligātu drošības jostu ierīkošanu visu kategoriju transportlīdzekļos, izņemot pasažieru automobiļus.

Arī šādas divas direktīvas attiecas uz drošības jostu ierīkošanu transportlīdzekļos:

- Padomes 1977. gada 28. jūnija Direktīva 77/541/EEK par dalībvalstu tiesību aktu tuvināšanu attiecībā uz mehānisko transportlīdzekļu drošības jostām un ierobežotājsistēmām, kurā jaunākie grozījumi izdarīti ar Komisijas Direktīvu 2003/3/EK,
- Padomes 1975. gada 18. decembra Direktīva 76/115/EEK par dalībvalstu tiesību aktu tuvināšanu attiecībā uz mehānisko transportlīdzekļu drošības jostu stiprinājumiem, kurā jaunākie grozījumi izdarīti ar Komisijas Direktīvu 96/38/EK.

Lai panāktu obligātu drošības jostu ierīkošanu visos transportlīdzekļos, Komisija ir ierosinājusi tehnisku apsvērumu dēļ izdarīt grozījumus visās trijās direktīvās vienlaicīgi.

Ņemot vērā, ka ierosinātās rīcības galamērķis ir uzlabot satiksmes drošību, direktīvas būtu jāpieņem vienlaicīgi un jāievieš vienā un tajā pašā dienā.

III. KOPĒJĀS NOSTĀJAS ANALĪZE

1. Vispārīgi

Kopējā nostājā, kas pieņemta vienbalsīgi, Padome:

- grozījusi 1. pantu, proti, iekļāvusi direktīvas kompetencē salokāmos/nolaižamos (paceļamos) sēdekļus un iekļāvusi definīcijas, nosakot dažādu sēdekļu orientāciju kategorijas,
- 2. pantā pārcēlusi uz vēlāku laiku vairākus spēkā stāšanās datumus,
- noraidījusi trīs EP grozījumus:
 - EP grozījumu Nr. 3, ar kuru tiek ierosināts izveidot jaunu apsvērumu 8a) attiecībā uz sāniski vērstu sēdekļu pārbaudēm, kas Komisijai būtu jāizpēta, noraidīja, jo Padome neuzskata, ka būtu nepieciešamas papildu pārbaudes, lai izdarītu secinājumu, ka sāniski vērsti sēdekļi pasažieriem visādu veidu transportlīdzekļos ir bīstami,
 - EP grozījumus Nr. 1 un 2, kuri 1. pantā sāniski vērstu sēdekļu aizliegumu attiecina tikai uz atsevišķu kategoriju transportlīdzekļiem, noraidīja, jo Padome pievienojas Komisijas rūpēm, aizliedzot sāniski vērstus sēdekļus visu veidu transportlīdzekļos pasažieru drošības dēļ.

⁽¹⁾ Dok. 10888/03 ENT 115 CODEC 909

⁽²⁾ OV C 80, 30.3.2004., 6. lpp.

⁽³⁾ OV C 91 E 15.4.2004., 487. lpp.

2. Jauni kopējās nostājas elementi, kas iekļauti salīdzinājumā ar Komisijas priekšlikumu*1. panta 1. punkts*

Svītrotā atsauce uz direktīvas nepiemērošanu "salokāmajiem/nolaižamajiem (paceļamajiem) sēdekļiem".

2. punkts

— Dalībvalstu pienākums aizliegt sāniski vērstu sēdekļu uzstādīšanu attiecībā uz ieviešanu pārvietots uz 2. pantu,

— precizēts sāniski vērstu sēdekļu aizlieguma apjoms.

Iekļauti divi jauni punkti (3. un 4. punkts), lai definētu dažādās sēdekļa orientācijas: uz priekšu vērsti sēdekļi, atmuguriski vērsti sēdekļi un sāniski vērsti sēdekļi.

5. punkts (bijušais 3. punkts)

Jaunā punktā norādīts, ka salokāmajos/nolaižamajos sēdekļos obligātā automātiskā bloķēšanas sistēma neattiecas uz salokāmajiem/nolaižamajiem sēdekļiem, kuri ierīkoti ratiņkrēslu zonā I, II vai A klases M_2 vai M_3 kategorijas transportlīdzekļos (pilsētas autobusus).

2. pants

Visi datumi, kas attiecas uz šīs direktīvas ieviešanu, atlikti un aizvietoti ar nenoteiktiem datumiem, kuri atkarīgi no šīs jaunās direktīvas pieņemšanas datuma.

IV. SECINĀJUMI

Kopējo nostāju, kura kopumā atbilst Komisijas priekšlikumam, Padome pieņēmusi vienbalsīgi. Izmaiņas Komisijas priekšlikumā attiecas galvenokārt uz salokāmo/nolaižamo sēdekļu iekļaušanu direktīvas kompetencē, no vienas puses, un uz dažādu sēdekļu orientāciju definīcijām, no otras puses. Turklāt mainīti šīs direktīvas transponēšanas un spēkā stāšanās datumi.
